

اشتمد پشاهنگ

ابورحمان بیرونی

مؤلف: ع. ح. شری جوزجانی

دانشمند پشاهنگ

ابورحمان بیرونی

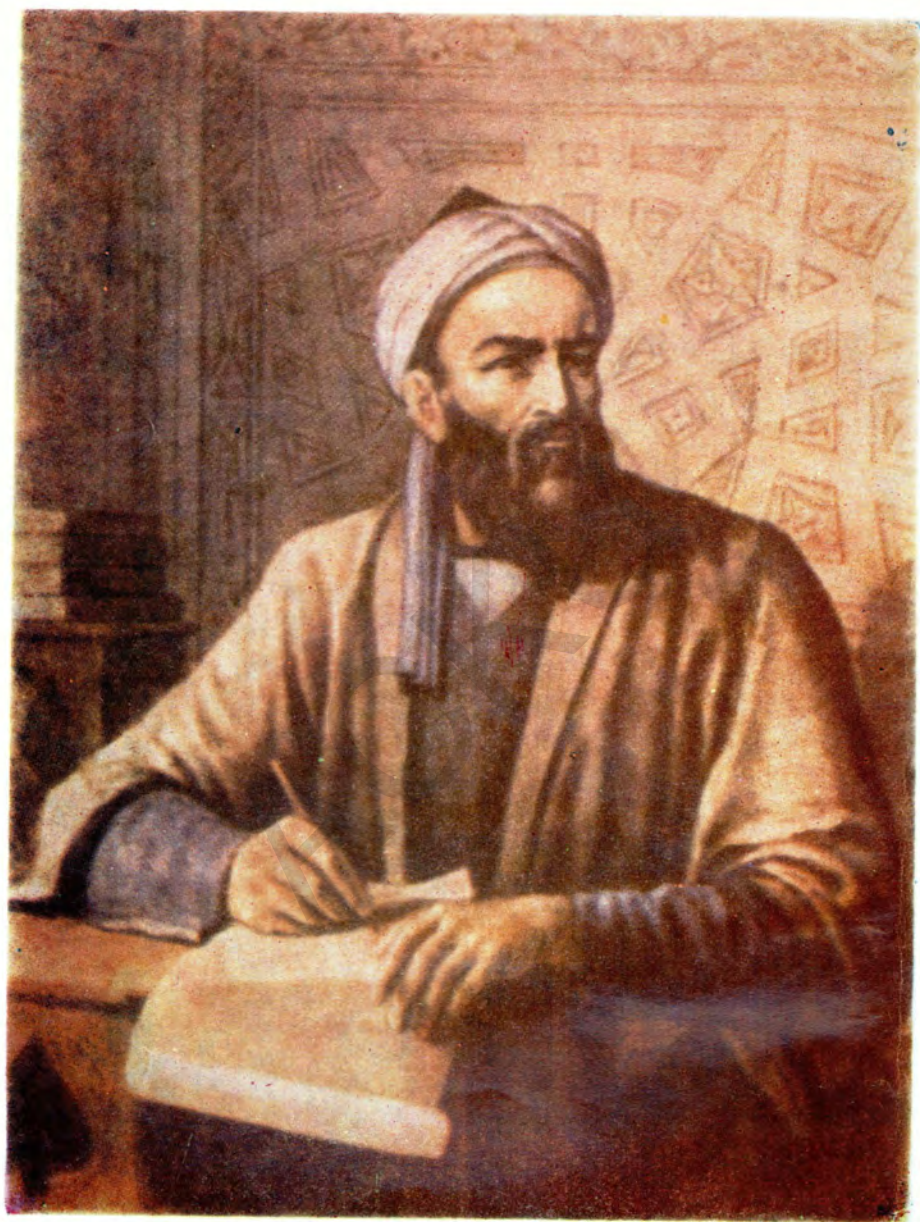
مؤلف: ع. ح. شری جوزجانی

۱۳۵۷-۴-۲۰

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY

3 ACKU 00004370 2

ابوریحان بیرونی (۳۶۲-۴۴۰ هـ ، ق)

پیکشتار

در روز کاری که طبع نظام فیضی از خاور شرقی زمین و کشور نام طین
از ازبک و حکومت های بزرگ تترکز بهینا قلمرو ما نشان حریصانه مرز
رنگ و دند.

در روز کاری که خراج ما سنگین و طاقت فرسا کند و هفتاد سال
لاطم ساخته به ستیز و ضرر و زحماتشان پیکر بهر کشور از لرزاند
و سرانجام در روز کاری که تمام کشور با پذیرش رای ما فرهنگ رومی یونان
و هند و چین و سیام و بی طاشیریت و غربت زمین و خواب خوشتری-
خبر بهر همه پر و هفتاد و شش کشور و در میریت که اندیشه پیر از هزار سال
هنوز هم طر چهار اجنبی و پر بهار دوران ماست .

ابوریحان سیرونی که در روز کار در خوشتر فرهنگ و لکویا و فلسفه که روز کار تعصب
و تند نظر نیز بهر رویا روی با تعصب نام و تخریب استاد و بر مقلد ما
لک آن قمری و دانشیار در بطور خط اطلال کشیده که دیگر

مجبور شدیم بر این حیثیت نداشتند. بی باکانه بر این امر اصرار می نمودند.
شد ز نیش و زخم زده و هرگز از دست قفس عسایه نماند هرگز بر دل
راه نماند. او با کبر داشت که استاد عجم در راه جلاله گشته و از میقت

نخستین از این هموار ساخته شده و تمام اولاد در این نیش و زخم غریق نگاه داشتند.
کتاب حاضر در باره مرد است که این نیش و زخم را بر سرش زده و تنه نرنگ
چهره تابان فخر است.

او که است که بقدر شهادت و شجاعت یازده یاد و نام هر مرد
مرد که در روزگار باورمند بر سکون کرده و نیش حرکت و ضرر زمین را ندیده و نه
بیش در این تشکیلات و ضرر هر چه در خود وقت است. مرد که بر این نیش
شین و بر این نقشه ها سطح را کشف نموده است که بستر فخر و کبر و نیش
پسایت.

مرد که محاسبات قیصر در باره طول و عرض و طریقه پدید آورده
آنچه داشت و طریقه کشف و در نیش و ضرر بسیار از رجم و لودیت.

مرد که دربارهٔ اختلاف غیر مصوت و نور آنگاه و محاسبه آنهار
 شش که و محاسبه کرد باید در شش بنام شش را که در و در برابر و انشمار
 از طریق و بطریق با صلاح شد و روش تفکر از بهرخت
 آثار جدی و اوریان نشانم و هندی انست که گنیش و هندی
 شعبه هر که از اطلاعات و تجارت و دیگران بسند نموده است
 و با عشر و ثوبی به سرفقه‌های تازه و پرو و عشر و ثوبی از زن و زده است
 و نیز امر باید شد کار و روش تفکر از و طاشیان با تهر گیرد
 کتاب را که اینک «ست طریقه فحشه بی است»
 شعر جز جانر، نویسنده فرزانه و انقلابی و تاسیما میگرد
 فرهنگیان از بهر و در مار و روش و فرهنگ سازد
 شعر جز جانر کی از نویسنده کاشم و مترجمان طاشنه
 و انقلابی که تاحامه بخت گرفته جز بخت بهر جی و اعتقاد

و هنک نشر و مترنینه شین است بتجلیق و طبع تنبا
محرک او جهان بنیر علمی یکانه سلاح کار اوست .

امید دارم با چاپ و نشر دیگر آثار این سرجمند و انقلاب کارهای
پرازشتر در جهت پیشرو کثیر علم و فرهنگ تفریر و نشر در کشور
انجام گیرد .

بارش شیر
وزیر اطلاعات و کثرت

فهرست مطالب

ردیف	صفحه	پیشگفتار .....
ردیف	صفحه	مقدمه . . . . .
۱ - ۱۵	در	زندگی و محیط اجتماعی بیرونی
۱۵ - ۱۷	در	اسلوب نگارش بیرونی
۱۷ - ۲۶	در	میتود تحقیق بیرونی
۲۷	در	سهم بیرونی در انکشاف علوم
۲۷ - ۳۰	در	- در زمینه علم هیئت
۳۰ - ۳۱	در	- در زمینه ریاضیات
۳۱ - ۴۱	در	- در زمینه جغرافیا ، ژئودزی و زمین شناسی .
۴۱ - ۴۴	در	- در زمینه معدنشناسی
۴۴ - ۴۵	در	- در زمینه فارمکو لوژی
۴۵ - ۴۹	در	- در ساحه علوم طبیعی
۴۹ - ۵۰	در	جهان بینی و اندیشه های اجتماعی بیرونی .
۶۶ - ۶۸	در	تالیفات بیرونی
۶۸ - ۷۰	در	۱- کتاب القانون المسعودی
۷۰ - ۷۲	در	۲- کتاب تحقیق ماللهند ...
۷۲ - ۷۳	در	۳- کتاب الاثار الباقیه ...
۷۳ - ۷۴	در	۴- کتاب تحدید نهایات الاماکن
۷۴ - ۷۵	در	۵- کتاب الجماهر . . . . .
۷۵ - ۷۷	در	۶- کتاب الصيدنة فی الطب
۷۷ - ۸۰	در	فهرست کتب، رسالات و مقالات بیرونی
۸۱ - ۸۲	در	خاتمه
۸۳ - ۸۶	در	ببلیو گرافی

(الف)

مقدمه

هنگامیکه سخن از دانشمندان پرآوازه سده های ده و یازده شرق
میرود ، ابوریحان بیرونی با کوهی از تألیفات ، آزاد و سر بلند
در صف مقدم آنان قرار میگیرد و اندیشه های ژرف علمیش چون
نقطه اوجی در تاریخ تفکر انسانی ، توجه مارابسوی خود میکشاند .
او که با اندیشه خلاق و نو آفرین خویش ، برجسته ترین صفات
و ستوده ترین خصایل انسانی را در خود جمع داشت ، در شدت
جنگهای فیودالی و اوج تعصبات قرون وسطایی ، سراینده آهنگ
دوستی خلقها ، منادی صلح و سلام ، دشمن جنگ و ستیز
و گسترش دهنده پیوند فرهنگی میان ملتها بود و در راه اشاعه دانش
و معرفت با قلبی آکنده از عشق و اطمینان و مقاومت شکست ناپذیر
در برابر ناملا یعات میزد و ترویج بینش علمی را رسالت
تاریخی خود میدانست .

بیرونی به دانش از جی بی حد و حصر قائل بود و میگفت :
بیدانشی آدمی را بسوی خرافات میکشاند و معتقد بود که خرد
انسانی توانایی آنرا دارد تا پرده از اسرار نهفته جهان بر دارد و
عطش آدمی را فرو نشاند .

اوکلید حل پیچیده تر بین معضلات علمی را در دست داشت. این کلید شگفت انگیز همان میتود تحقیق علمی مبتنی بر تجربه بود که پایه سیستم علمی، طبیعی و فلسفیش را تشکیل میداد و پیوسته برای گشودن درهای بسته اسرار طبیعت در اختیارش قرار داشت.

بیرونی شیفته حقیقت بود و میخواست چهره سر دو خشن حقیقت را همان طوریکه هست و در هرجایی که هست، بدون دخالت بغداد آدمی، عریان و برهنه مشاهده کند و عقیده داشت که ادراکات حسی، اساس معرفت علمی ما و تجربه، معیار اطمینان بخش حقیقت است و آنچه را که از بوی آزمایش نکشته بود بنظر شک و تردید مینگریست.

روح کنجکا و حقیقت جوی او در اعماق زمین و اوقیانوسها فرو میرفت و بر فراز کهکشان ها پرواز میکرد و خط سیر اجرام سماوی را تعقیب مینمود و پنجاه سال پیش از کوپرنیک ضرباتی بر پیکر هیئت بطلموسی وارد میآورد و اندیشه های فنا ناپذیر خویش را در زمینه هم آهنگی حرکت زمین با قوانین ریاضی و نیز در زمینه هلیوسنتریک بر صفحه تاریخ مینوشت و نبوغ فکریش در مورد بیضی بودن شکل حرکت فلک اعظم (در حقیقت حرکت زمین) چنین تجلی میکرد:

«ومن ازروی اعتقاد نمی گویم که شکل فلک اعظم کروی نیست،

بلکه بیضی و عدسی است، زیرا که اجتهاد کرده ام در رد این قول،
اجتهاد بلیغی» (*)

بنابراین بیجا نیست اگر دانشمندان هند اورا «او قیانوس-
دانش» بنامند و محققین سده های ۱۹ و ۲۰ اروپا، همپایه ایره توسفین،
بطليموس و یالیو نارد داوینچی اش معرفی کنند و دانشمند امریکایی
پرو فیسور پوپ بحق چنینشستاید: «بر بزرگان دانش-
جهانست تابیرونی را جایگاه خاص و مقامی بلند قایل شوند
و بدون تردید، تاریخ ریاضیات و هیئت، جغرافیا و انسان شناسی
بدون او تکمیل نخواهد شد».

بیرونی بزرگ با این عظمت انسانی و باآبده های فکری فنا-
ناپذیرش، جایگاه بی بس رفیع در تاریخ فرهنگ جهانی، حفی
بزرگ بر جهانیا و بخصوص بر ما و شما دارد، آری بر ما و
شما که تاکنون اورا چنانکه شاید و باید نشناخته ایم و در راه معرفی
دست آورد های علمیش کاری درخورشان او انجام نداده ایم.
مولف افتخار خواهد داشت اگر بتواند با تقدیم این اثر، گامی بس
کوچک در راه شناساندن این اعجوبه دانش بر دارد و تصویری
بسیط از چهره علمی او در برابر خوانندگان عزیز قرار دهد.

شرعی جوز جانی

(*) این گفته بیرونی از کتاب «دانشمندان انسان، ابوریحان بیرونی» تألیف دکتر-
محمد علی نجفی و دکتر مهیار خلیلی، چاپ گهر، ۱۳۵۲، اقتباس شد.

زندگی و محیط اجتماعی بیرونی

ابوریحان محمد بن احمد بیرونی مایه افتخار افغانستان، دانشمند پیش از آنکه سده های دهم و یازدهم شرق، یکی از متفکرین پرنیوغ راه گشایی است که با اندیشه های نوین و خلاق خویش زنجیر تقلید و دنباله روی را در ساحه دانش و فلسفه از هم دریده و با سهم بر چسته ای که در تکامل رشته های گوناگون علم و فن از خود بجا گذاشت، نام خویش را جاودانی ساخت و در قطار درخشان ترین چهره های دانش جهان قرار داد. بقول مستشرق آلمان «سخاو» او بزرگترین اندیشمند ی بود که تاکنون تاریخ شناسان است. اندیشه های بلند پایه این اندیشمند بزرگ، یکی از قلل شاخ افکار پیشرو قرون وسطی بشمار میرود.

بیرونی دانشمندی انسیکلوپیدیست، اختر شناس چیره دست، مورخ توانا، فیلسوف ژرف بین، جیولوژیست، معدن شناس، فزیک دان، ریاضی دان و فیلا لوگ بود و توانست با اندیشه های خرد مندانه خود در ساحات استرونی می، جیولوژی هیدرواستاتیک (استاتیک مایعات) به کشفیات دانشمندان بی چون کورنیک و لیونارد داوینچی و دیگر دانشمندان از بسا جهات پی برد و در ساحات فلسفه، تاریخ و علوم اجتماعی بمزاتب از سویه علمی عصر خویش قرائت رود.

ابوریحان بیرونی باتالیفات متعدد و پر محتوای خویش که هر یک در جای خود دایره المعارف خاصی است، ذخیره بزرگی به گنجینه دانش جهانی افزود و دقت و اهتمام جدی دانشمندان شرق و غرب را بسوی خود کشانید و نبوغ علمی خویش را مورد ارزیابی عالی آنان قرار داد. دانشمند فرانسوی «کوره دی وو» او را هم پایه لیونارد داوینچی میداند. دانشمند هند حمید رضا در کتاب

خود «نقش فر هنگی هندوستان» که در سال ۱۹۴۴م در لاهور به طبع رسیده بیرونی را بحیث دانشمند بینظیری تعریف مینماید که توانسته است روی تاریخ هندوستان طو رواقعینا نه روشنی اندازد (۱) ما افتخار داریم که نقیص ترین و گران بها ترین آثار علمی این اندیشمند بزرگ، محصول زندگی او در غزنین کهن، یکی از کانون های مهم مدنیت شرق است و در آغوش همین خاک حیات پرافتخار خویش رابه پایا ن رسانیده است.

گلهای استعداد ابوریحان بیرونی فرزانه از جمند و راه گشا، در آغوش محیط مساعد اما ناآرام و پرتلاطم قرنهای ده و یازده شگفت، و آنهمه نتایج از زند ه و چشمگیر را بار آورد.

غیر از سر زمین هند که بیرونی در آوان پختگی سن، بار بار بسوی آن روی آورده و در آنجا اقامت گزیده، خوارزم، جرجان و غزنه محیط سه گانه اساسی زندگی او را تشکیل میدهند که هر کدام بنوبه خود در رشد شخصیت و تجلی نبوغ فکری او ونیز در ایجاد آثار بزرگ علمی او نقش موثر و سازنده داشته است.

بیرونی بروز چهارم سپتمبر ۹۷۳ میلادی (دوم ذی الحجه ۳۶۲ هـ) در شهر کت (کات) مرکز قدیم خوارزم متولد گردید. در آن روزگار سر زمین خوارزم مرکز تلاطم حوادث و دستخوش دگرگونیهای ناپایدار سیاسی بود. برای پی بردن به عوامل این ناپایداری ها، نگاهی گذ را به وضع اقتصادی و اجتماعی منطقه می افکنیم:

در قرنهای نه و ده میلادی باروبه ضعف نهادن حکمروایان عربی در آسیای مرکزی، قدرت دولت بتدریج در اختیار قیودالهیستای ارستو کرات محلی قرار گرفت و نخستین دولتها ی فیو دالی در منطقه یکی بعد دیگر عرض وجود نمودند. نخست دولت بزرگ و متمرکز سامانیان، سپس سلا له های قرا خانیان، خوارزمشاهیان و سلجوقیان به وجود آمدند و این نتیجه منطقی تکامل تاریخی جامعه در همان زمان بود.

(۱) اوزبیک سویت انسیکلو پدیه سی جلد اول، ذیل ارتیکل ابوریحان بیرونی.

اصیل زادگان که بسر غت به طبقه بالا ارتقا می یافتند ، برای اینکه دهقانان آزاد را تحت نفوذ و اراده خویش قرار دهند ، به تکیه گاه مطمئن ونیرو مند ی نیاز داشتند . دولت فیو دال میتوانست چنین تکیه گاه ی برای آنها باشد .

دوام این وضع تضاد های سیاسی و طبقاتی را شدت بخشید و موجب بروز جنگهای وحشیانه و گسترش دامین هجوم و تعرض- های پیهم گردید .

امواج خروشان حوادث توأم با خود سربهای حکام سامانی که جز نا می از آنها باقی نمانده بود ، سرانجام بساط این دولت را درهم پیچید و زمینه را برای رشد سریع و گسترش نفوذ دولت نو تشکیل غزنویان که توسط سبکتگین پایه گذاری شده بود هموار ساخت و پروسه تشکیل دولت سلجوقیان را تسریع نمود .

طی قرنهای ده و یازده در حیات اقتصاد ی و اجتماعی آسیای مرکزی از جمله خوارزم تحولات عمیقی رونما گردید ، مناسبات فیودالی رونم به تکامل رفت و جامعه بمرحله فیو دالیزم تکامل یافته کام نهاد . این دگرگونی بیش از هر چیز در انکشاف و ترقی دهقانی که اساس حیات زراعتی را تشکیل میداد و نیز در انکشاف و رونق- یابی شهرهای فیو دالی ، ترقی انواع فنون و حرفه ها و توسعه معاملات تجاری بوضاحت دیده میشود .

انکشاف زراعت نخست از همه مستلزم ایجاد شبکه های آبیاری مصنوعی بود و چون پیدایش دولتهای بزرگ فیو دال امکانات مساعدی را برای تحقق یافتن این امر فراهم آورده بود ، با بهره برداری شدید از تولید کنندگان شهر و دهانشاءت بزرگ آبیاری تاسیس گردید .

پدید آمدن دولتهای متمرکز ، سرعت رشد اقتصادی و اجتماعی ، گسترش روابط اقتصادی و فرهنگی با اقوام و ملل دیگر ، احداث نهرها و کانالها ، اعمار پلها و پیشرفت فن معماری ، موجب پیدایش شهرها و مایه شگوفانی دانش و فن میگردد .

در آن دوره شهر به محلی اطلاق میگردد که اهالی آن به سی و دو نوع فن و حرفه مروج زمان آشنایی میداشتند و تعداد چنین شهرها سال بسال افزایش می یافت . طبری مورخ معروف در سال ۷۱۲ م

وجود سه شهر را در خوارزم نشان میدهد ، اما تعداد این شهر ها بقول المقدسی در سال ۹۸۵ به سی و دو رسیده بود. آثاری که در جریان کاوشهای باستان شناسی اخیر درین خطه بدست آمده است ، گفته های مورخان مذکور را تایید میکند . بدون تردید انکشاف شهر هایکی از جوانب مهم رشد عمومی اقتصاد منطقه بود .

طوری که از منابع عربی بر می آید ، خوارزم در آن دوره بمرکز مهم تجارت مبدل میگردد و علاوه بر محیط ماحول ، با دولت شاهنشاهی بلغارو جهان سلاوها در اروپای شرقی مناسبات استوار تجارتي تاسیس مینماید . الا صطخری جغرافیا نگار و المقدسی سیاح و جغرافیا نگار قرن دهم پیرامون چگونگی روابط تجارتي وانواع کالاهایی که بین این ممالک مبادله می گردید و نیز در مورد انکشاف زراعت و مالدار ی و رشد فنون و حرفه ها اطلاعات دقیق و مستندی در آثار خویش باقی گذاشته اند .

ابن فضلان که در او اواخر قرن دهم و اوایل قرن یازدهم از یمن مناطق عبور کرده از موجودیست کاروانسرا های مجلل و چاه های کار شده با سنگ ، سخن میگوید .

بگفته او فاصله بین کاروانسرا ها در حدود بیست و پنج کیلو متر بوده ، طبعاً چنین انشا آتی جریان حرکت منظم کاروانهای بز رگس تجارتي را تسهیل مینموده است .

انکشاف روز افزون تجارت ، شهر او رگنج را که در شمال خوارزم قرار داشت به مهمترین مرکز سودا مبدل میسازد . مولف نا معلوم جوز جانی الاصل « حدود العالم » آنرا شهری پر ثروت و بحیث مرکز تجمع سوداگران تعریف مینماید .

شهر کت (کات ، زادگاه بیرونی) نیز مرکز تجارت و مهمترین بازار برده فروشی بود . مولف « حدود العالم » این شهر را نیز محل تمرکز سوداگران ، گدام اموال وارد شده از ممالک مجاور و شهر اساسی خوارزم میدانند و المقدسی آنرا بزرگتر از شهر بخارا میشمارد .

طبعاً چنین موقعیتی زمینه را برای گرد آمدن نمایندگان اقوام و ملل مختلف خراسان ، شرق میانه و اروپای شرقی منجمله یونان و روم در این دو شهر فراهم میساخت و امکان آنرا میسر مئی

ساخت تا در آنجا باز بان دانش و فرهنگ ملل دیگر آشنا یی یافت (۲).

ابوریحان بیرونی که در چنین محیط مساعد میز یست طبعاً ضرورت آنرا احساس نمیکرد تا برای تحصیل دانش و معرفت به شهر هایی نظیر بغداد ، قاهره ، دمشق و غیره سفر کند.

بیرونی از دوران خردی به تحصیل علم و فن شور و علاقه شدیدی نشان داد . در مورد اینکه تعلیمات ابتدایی خود را از نزد کی و در کجا فرا گرفته معلومات دقیق و مفصل در دست نیست ، با آنهم میتوان گفت که چون زادگاه وی مرکز تجمع دانشمندان بود ، طبعاً ابوریحان با آنان تماس گرفته و تحت نظر آنان به تحصیل دانش پرداخته است . او بعداً نزد دانشمند معروف ابو نصر منصور بن علی بن عراق دانش می آموزد . ابن عراق آثار زیادی در ستاره شناسی و ریاضیات برشته تحریر کشیده بود ، و از آن جمله دوازده جلد آنرا به شاگرد پراسعداد خویش ابوریحان بیرونی اهدا مینماید . بیرونی نیز نام استاد بزرگوار خود را همیشه با احترام یاد میکند ، چنانچه میگوید «من با شیر خانوادۀ عراق بزرگ شدم اما ابونصر امر تر بیست مرابدوش گرفت ».

او در تمام رشته های قابل ذکر دانش به تحقیق و مطالعه می پردازد و بعد از آنکه بساحات مختلف دانش و فرهنگ کهن شرق وارد میگردد ، با علوم کلاسیک یونان باستان و وسیعاً آشنا میشود و بحیث دانشمند بزرگ عرب وجود مینماید .

بیرونی علاوه بر زبان خوارزمی که زبان مادریش بود ، زبانهای متعدد دیگر از قبیل عربی ، فارسی ، سغدی ، سریانی ، یونانی و زبان

---

(۲) عیسی جباروف، راز خرابه های کهن تاشکند، ۱۹۶۸ صفحه ۱۵۲-۱۵۵ و ن.م. مله یف

تاریخ ادبیات اوزبک، تاشکند، ۱۹۶۵ جلد اول ص ۸۷-۸۹.

برای معلومات بیشتر غیر از دو منبع بالا رجوع شود به:

المسالک والممالک - اصطخری.

معجم البلدان - یاقوت حموی.

حدود العالم من المشرق الى المغرب .

تاریخ طبری.

قدیمی یهود را می آموزد و بعد هنگام اقامت طولانی در هندوستان، زبان سانسکریت را نیز فرا میگیرد.

او در عین زمان شاعر و ادیب و شناس نیز بود، چنانچه اشعار ی زبان عربی سروده و شروعی بر دیوان های شعری عربی از جمله دیوان المتنبی نوشته و مجموعه مختار الاشعار را تدوین کرده است.

طوریکه او خود دریکی از آثار علمی خویش می نویسد، از همان مراحل نخست یعنی سالهای ۹۹۰ در زادگاه خود به رصد می پرداخت و برای این منظور وسایل ابتدا بی استرو نو میک اختراع نموده بود. کشمکش و نزاعی که بعدا برای کسب قدرت در بین اشرا ف خوارزم در گرفت، بوی امکان نداد تا این تحقیقات را ادامه دهد.

در آن روزگار خوارزم به دویخش جدا میشد و هر یک دارای حکومتی جداگانه بود: مامون اول (علی بن مامون) امیر او رگنج در سال ۹۹۵ باقشون خود به شهر کات مرکز خوارزم مشاهیان یورش برد و با تصرف آن ابو عبدالله فرمانروای آنجا را بقتل رسانید و یا تو حیدر - دویخش خوارزم در تحت سلطه خود، عنوان قدیم «خوارزم مشاه» را کمایی کرد.

دانشمند جوان که هنوز ازیست و دوسالگی پافرا تـــر نگذاشته بود، چون حیات خود را در گرداب حوادث در خطر می بیند، زادگاه خویش را ترك می گوید، نخست به جرجان سپس به شهر ری پناه میبرد و در آنجا زندگی دشوار و پر از مشقتی را میگذراند و با مشکلات مادی مواجه میگردد.

بیرونی پس از سال ۹۹۸ به جرجان بر میگردد و در آنجا با دو مین استاد خویش طیب، ستاره شناس و فیلمو فابوسهل - عیسی بن یحیی المسیحی آشنا میشود.

در آن روزگار در جرجان واقع در جنوب شرقی بحیره کسپین سلا له زیاریها (۹۲۴-۱۱۴۲) حکم روائی داشتند. شمس المعالی قابوس بن وشمگیر (که در سال ۱۰۱۲ بقتل رسید) یکی از نمایندگان این سلا له، دانشمند جوان را در سایه حمایت خویش قرار میدهد. نظر به نوشته یاقوت حموی قابوس -

بنو شمگیر منصب وزارت را به بیرونی تکلیف میکند مگر او از قبول آن امتناع میورزد.

بیرونی هنگام اقامت در جرجان نوشتن اثر معروف خود به نام «الانوار الباقیه عن القرون الخالیة» را آغاز مینماید و در بیست و هفت سالگی یعنی سال ۱۰۰۰ آن را تکمیل میکند.

کتاب مذکور عالم جوانر ایشهرت رسانید و با اعتبار علمیش افزود. بگفته ای. یو. کرچکوفسکی تاکنون هم در ادبیات شرق نزدیک کتابی که بتواند با این اثر رقابت نماید، وجود ندارد.

بیرونی برای نوشتن این اثر مساعی فراوانی بخرج داد و آمادگی های زیادی گرفت مثلاً با پیگیری و شایستگی در اطراف تازیخ و فر هنگ ملل مختلف عمیقانه بمطالعه پرداخت و السنه آنها را فرا گرفت.

در آن روزگار آثار مربوط به علم و فن در نسخه های خطی خیلی محدود و در انحصار اشخاص انگشت شماری قرار داشت. اینکه دانشمند جوان توانسته در آن شرایط ضیق و محدود در رشته های مختلف آنهمه تبحر حاصل نماید، خود نشانده این واقعیت است که او دارای چه استعداد عالی و چه قابلیت سرشاری بوده است. (۳).

بیرونی پس از سه، چهار سال اقامت در جرجان از محیط ماحول دچار مشکلات گردید و نتوانست در برابر توهمات بیش از حد قابوس تا بآورد و در اندیشه بن گشت به زادگاه خود افتاد. ابوریحان ضمن یادآوری از فضیلت پروری شمس المعالی قابوس او را ستمگر، خشن و سختگیر تعریف مینماید.

ممکن است بر گشت او به زادگاه نیز مانند بر گشت او به جرجان به میل و خواهش خود وی صورت نگرفته، بلکه حکمدار خوارزم او را نزد خود فرا خوانده باشد.

با این بر گشت، افق نوینی در زندگی بیرونی باز میگردد و شرایط بس مساعدی برای فعالیت علمی او پدید می آید و امکان آن میسر میگردد تا در نهایت آراش به تحصیل دانش و تحقیقات علمی

اشتغال ورزد. خوارز مشاهد گفته بیرونی « در حق وی احسان مینماید و به تسلیتشن میپردازد» و مسوولیت يك سلسله امور مهم دولتی را بر دوش وی میگذارد و به صفت نزدیکترین مشاهد و ز خویش بر میگزیند.

این دوره مهمترین مرحله رشد استعداد دانشمند جوان بود: محیط علمی بوی امکان میداد تا آزادانه بکاویش و بررسی بپردازد و با استفاده از جوانان بهای موجود در خزانه دولت تجارت ارزنده خود را در ساحات مختلف علوم انجام دهد.

مامون دوم نیز مانند دیگر حکمرایان فیودال وقت معروفترین دانشمندان و شاعران را گردآورده، حلقه علمی وسیعی تشکیل داده بود. این انجمن علمی که در تاریخ بنام «اکادمی مامون» شهرت دارد، در سال ۱۰۱۰ تاسیس گردید و نخبه تریین دانشمندان و اندیشمندان و قتل را مدت زیادی دور هم جمع نمود. طبعا چنین محیطی در تسریع فعالیت علمی بیرونی نقش موثری ایفا مینمود.

با مراجعه به منابع تاریخی روشن میگردد که در اکادمی مامون از جمله دانشمندان معروف، اینها اشتراک داشتند:

۱- طبیب بزرگ و دانشمند فیلسوف ابو علی محمد بن سینا بلخی.

۲- ریاضی دان و اختر شناس معروف الخجندی.

۳- طبیب و دانشمند شهیر ابو سهل مسیحی.

۴- طبیب و مترجم مشهور ابو الخیر خمار.

۵- ادیب و شاعر ابو منصور الثعالی.

۶- ریاضی دان بزرگ و نخستین آموزگار بیرونی ابو نصر بن عراق.

۷- دانشمند انسیکلوپیدست ابوریحان بیرونی و دیگران.

اکادمی مامون تا سال ۱۰۱۷ در اوج فعالیت خود بود.

مامون دوم پایتخت خوارزم را از شهر کت به گرگانیه (جرجانیه) اورگنج انتقال داد و مساعی دوا مداری در راه عمران و شکوفایی این شهر مبذول داشت. سیاح معروف عرب یاقوت حموی که خود بدانجا سفر کرده بود میگوید:

«من در حیات خود شمعیری بدین زیبایی و ثروتی ندیده‌ام» و بگفته اصطخری اور گنج بزرگترین شهر خوارزم بود . است .

سلسله مکاتبات بیرونی بابو علی بن سینا (۹۸۰-۱۰۳۷) هنگام اقامتش در اورگنج صورت گرفت . از جمله این مراسلات فقط هجده قطعه برای مارسید و از خلال آنها بر می آید که بیرونی به فلسفه طبیعت و مسایل فیزیکی سخت علاقمند بوده است .

هر دو دانشمند پرنیو غطی مراسلات خویش پیرامون مسایلی نظیر فضا ، انتقال حرارت ، انبساط اجسام در حرارت انعکاس وانکسار نور با هم مناقشات علمی جالبی انجام داده اند .

بعد از آنکه خوارزم تحت تسلط غزنویان قرار گرفت (۱۰۱۷) ابوریحان بیرونی باعد . یی از دانشمندان به شهر غزنه آمد و تا اخیر زندگی درین کانون دانش و فرهنگ بحیث مشعلدار دانش پیشرو عصر ، بکار خلاق و ایجاد گرانه خویش ادامه داد .

غزنین کهن بحیث مرکز اداره امپراتوری وسیع غزنویان روز-تاروز اهمیت سیاسی و اقتصادی دی بیشتری کسب مینمود و یکی از مهمترین مراکز مدنیت شرق مبدل میگردد و اهل دانش و فضیلت بسوی آن روی می آوردند .

منابع تاریخی موجود و نتایج کاوشهای باستانشناسی که طی سالهای اخیر درین نقطه کشور عزیز ما صورت گرفته بازگو-کنند صفحات درخشان مدنیت این خطه باستان در عهد غزنویان میباشد .

شهر غزنه گروه بزرگی از دانشمندان ، ادبا و هنرمندان عصر از جمله شخصیت های معروفی چون ابو الفتح بستی ، ابونصر مشکان ، ابو الفضل بیهقی ، ابو القاسم فردوسی ، عسجدی ، عنصری ، فرخی و دیگران را در آغوش فضیلت پرور خویش گرد آورد . بود و با آمدن بیرونی ، ابو منصور ثعالیسی و ابو الخیر خمارسه عالم بزرگ دیگر نیز بتعداد آنها افزوده شد . هنگامیکه محمود غزنوی بسوی هند یورش برد ، ابوریحان نیز معیت او را داشت ، در باره اینکه او چقدر مدت و چگونگی در هندوستان بسر برده معلومات کافی در اختیار نداریم ، با آنهم

این قدر روشن است که وی مدتی در قلعه «تندنه» واقع در شمال هندوستان میزیسته است. بیرونی طی اقامت خویش در هند زبان سانسکریت را فرا گرفت و باین وسیله امکان یافت با فرهنگ کهن و ادبیات هندو سیعاً آشنا گردد و با دانشمندان آن سرزمین مستقیماً تماس برقرار کند و اثرها و ادیان خود «تحقیق ماللهند من مقوله مقبولة فی العقل او مرذولة» را که طی چندین قرن بحیث یگانه مرجع معتبر در مورد هندوستان در دست استفاده محققین شرق و غرب قرار داشت، بوجود آورد.

این اثر بیرونی از نظر حجم خود نیز کتاب بزرگی است. نظر به تحقیقات دانشمندان هند، بیرونی این کتاب خود را با مراجعه به منابعی که در زبان سانسکریت وجود داشته و تا زمان مانرسید، تالیف نمود است.

این اثر در سال ۱۰۳۰ تالیف گردید و مولف را در تمام جهان معرفی کرد. دانشمندان شرق و غرب مخصوصاً دانشمندان معاصر هند برای این اثر ارزش بسعالی قایل شده اند. بقول اکادمیسین روزین «در ادبیات علمی زمان باستان و قرون وسطای شرق اثری که بتواند با این کتاب معادل واقع گردد، وجود ندارد» (۴).

«کتاب الهند» در سال ۱۸۸۷ توسط مستشرق آلمانی ادوار - سخا ونشر گردید. او ترجمه انگلیسی این اثر را نیز با شرح و تعلیقات بسال ۱۸۸۸ در لندن بطبع رسانید.

بگفته ت. ج. دی بور، استاد پوهنتون هستردام، بیرونی با این کتاب خود از ناحیه عقلی و روحی کاشف هند است و برای اولین بار بصفت یک محقق دانشمند و بایطرفی کامل علمی این دنیای ناشناخته را بمعاصرین خود و برای نسلهای آینده معرفی کرد. (۵)

بیرونی طی اقامت خود در هندوستان برای آشنا ساختن مردمان این سرزمین با علم و فلسفه یونان باستان و شرق

(۴) همانجا.

(۵) ت. ج. دی بور، تاریخ الفلسفة فی الاسلام، ترجمه و تعلیق محمد عبد الهادی ابوریح، قاهره

سال ۱۹۵۴، ص ۲۳۰.

نزدیک خدمات بز رگی انجام دادواز جمله کتاب «عناصر» اقلیدس و «المجسطی» اربطلموس و یک رساله خود درباره نجوم را بزبان سانکر یست ترجمه کرد.

موقف بیرونی در زمان سلطنت مسعود پسر محمود بهتر از گذشته گردید و اثر مشهور خود «القانون السمودی فی الیهیة والنجوم» را که کتاب ضخیمی است و دارای یکصد و چهل و سه باب در یازده مقاله میباشد تألیف نمود و بنام مسعود بن محمود اهدا کرد. این کتاب نفیس ترین و گرانبها ترین و مهمترین اثر در علم فلك و مثلثات است که مورد ارزیابی عالمان دانشمندان قرون وسطی واقع گردیده است. مسعود در برابر این خدمت بز رگ علمی او سه بار شتر نقره بعنوان پاداش تقدیم داشت، اما بیرونی از پذیرفتن آن ابا ورزید و گفت که این خدمت او محض برای علم بوده است نه برای مال. بعد از آن نو بت تألیف اثر مهم دیگر در زمینه معدنشناسی بنام «الجماهر فی معرفة الجواهر» میرسد که در زمان خود در شرق نزدیک و آسیای میانه و حتی اروپا مهمترین اثر در باره معدنشناسی بشمار میرفت.

آخرین اثر او که در سالهای سی قرن بیستم در ترکیه بدست آمد «کتاب الصيد نه» میباشد. بیرونی درین کتاب پیرامون خواص انواع نباتات دارویی که در کشور های شرقی از جمله در آسیای میانه میرویند معلومات میدهد. این اثر در سال ۶۰۷ هـ (۱۲۱۱ م) توسط ابوبکر بن عثمان الاصفهانی بزبان فارسی ترجمه شده بود.

ابوریحان بیرونی در بین سالهای (۱۰۳۵-۱۰۳۶) فهرست آثار علمی خود را جزء تألیفی بنام «رساله ای در فهرست کتب محمد بن زکریای اازی» مدون ساخت. این فهرست که در سال ۱۹۳۶ م توسط ماکس کراوزه، به نشر رسیده تعداد کتب و رسالات او را تا زمان تألیف آن یکصد و سی نشان میدهد.

هرگاه آثار ی که بعدا تألیف کرده بدان افزوده شود تعداد مولفات وی به یکصد و پنجاه و دو بالغ میگردد که عده قابل ملاحظه

ای از آنها بزبان های انگلیسی، فرانسوی، آلمانی و غیره ترجمه و تفسیر شده است.

ابوریحان بیرونی عالم محقق بود گروهی دانش و در جستجوی حقیقت و واقعاً بخاطر علم خدمت میکرد و يك لحظه هم از اندیشیدن در باره مسایل علمی حتی در بستر مرگ فارغ نبود. براساس روایت «یاقوت» یکی از فقهاء (ابو الحسن علی بن عیسیٰ الو لوالجی) که از دوستان بیرونی بود چنین گفته است:

«هنگامی بر ابوریحان وارد شدیم که نفسش بشمار افتاد و آخرین دقایق زندگی خود را میگذرانید. در در چنین حالی از من پرسید: روزی در بار محاسبه جدات فاسده (از مسایل مربوط به میراث) بمن چه گفته بودی؟ من از دلسوزی زیاد اظهار داشتیم: مگر در چنین وضعی لازم است راجع بان صحبت شود، گفت: گوش کن، اگر هنگام ترک زندگی این مساله را بدانم آیا بهتر از آن نیست که آنرا ندانم و چشم از جهان ببندم؟ ناگزیر مساله را برایش باز گفتم و او آن را بخاطر سپرد و آنچه و عده داده بود، بمن آموخت، سپس از نزد وی بر آمدم و هنوز در راه بودم که صدای گریه از خانه بلند شد. ابوریحان بیرونی پس از آنکه چون متفکری نابغه و دانشمندی محقق و نیکو پدیدست با تالیف در حدود یکصد و پنجاه و دو اثر علمی، فلسفی و تاریخی بزبان های مختلف و دیعه فنا ناپذیری در دانش و فرهنگ جهانی از خود بجا گذاشت و نام پر افتخار خود را جاو دانی ساخت سرانجام در دوم رجب ۴۴۰ هـ (۱۱ دسامبر ۱۰۴۸ م) در شهر غزنه زنده گس را پدید آورد و در همانجا بخاک سپرده شد.

بنابراین بی جهت نیست «ساخاوه» او را بزرگترین عقل علمی دانش در سراسر تاریخ بداند و مورخ بزنگ تاریخ علم در عصر کنونی «سارتن» با تجلیل و تمجید از او یاد کند:

«چه درین دوره ای که بنام «دوره بیرونی» نامیده شده است ابوریحان اثر پشت اثر در زمینه های علمی گوناگون بدنیا می آید آن زمان هدیه میدارد، و «صادقوف» او را در میان سازندگان دستگاه

ها و تکمیل کنندگان آن صاحب رتبه اول بشناسد. (*)
بولگاکوف شرحشنا سرشوری در اثر از زند خودبنام
«زندگی و فعالیت بیرونی» (چاپ تاشکند ۱۹۷۲) حیات بیرونی را
به هفت مرحله تقسیم کرده و این مراحل هفت گانه را طور فشرده
چنین توضیح داده است:

«۱- مرحله تحصیل علم ریاضیات و نجوم و هیئت در شهر کات
پایتخت خوارزم تحت نظر ابن عراق، و این فاصله از ۹۸۳-۹۹۰
میباشد بطوریکه از سن شانزد سالگی ابوریحان خود به تنهایی
رصد میکرد و یاد داشت های ازیمن رصد را برای آینده
نگه میداشت.

بیرونی از خانواده گمنامی بوده است و در طفولیت پدر و مادر
خود را از دست داده که خود درین باره میگوید: من در حقیقت نسب
خود را نمیشناسم و نمیدانم که جد من کی بوده است؟

اولین استاد ابوریحان مردی یونانی بوده است که نامش
معلوم نیست و ابوریحان برای استادش گیاهان گوناگون و بفره
های آنها جمع آوری مینمود و دوباره این گیاهان از استاد
سوال میکرد و نیز یاد داشت های خود نگه میداشته است.

۲- مرحله دوم از سال ۹۹۱-۹۹۸، و درین هفت سال مستقل
بکار علمی پرداخت.

نیم این مدت را در کات ونیم دیگر آنها در ری گذرانید. مدت
اخیر از سال ۹۹۵-۹۹۷ است و فاصله از ۹۹۷-۹۹۸ را مجدداً به
کات آمد و درین مدت خیلی عمیقتر به علم هیئت تجربی پرداخت
و درین زمان است که مشخصات جغرافیا یی شهرهای آسیای
میانه را تعیین کرده است و همچنین بمطالعه آثار جغرافی دانان
پیش از خود میپرد و نیز به ریاضیات و جغرافی و فرا گرفتن
آن اشتغال میورزد.

۳- مرحله سوم، اقامت در رگراگان که شدیداً و لایق قطع به

(*) دکتر نجفی و دکتر خلیلی، دانشمند انسان ابوریحان بیرونی، ۱۳۵۲، چاپ

پژوهش های علمی و خلاقیت های فکری پرداخته و این مرحله از سال ۹۹۸-۱۰۰۴ میلادی شد.

۴- مرحله چهارم اقامت در گرگانیه یا جرجانیه که پایتخت جدید دولت خوارزم شده بود از سال ۱۰۰۴-۱۰۱۷، و در این مدت است که بکارهای علمی و فعالیت های سیاسی توانم با هم مشغول بود و رساله های او در مورد مسائل اجتماعی دین و ره بوجود آمده است. همچنین به تصحیح زیجها پرداخته و حرکت سیارات را نیز بررسی کرده و توضیحاتی راجع به جدولهای خوارزمی، الجیش و الحسب داده که متأسفانه به ما نرسیده است. در جرجانیه خواص آبهای حوزه اورال و جیحون را بررسی کرده و وزن مخصوص آنها را تعیین کرده است.

۵- اقامت در غزنه از سال ۱۰۱۸-۱۰۲۹ و در اینجا کارهای تالیفی ابوریحان در مورد علم مساعی (ژئودزیا) انجام شده است. ابوریحان در سالهای بیستم قرن یازدهم زمانی که به هند میروید موفق میشود با دقت عظیمی اندازه محیط زمین را تعیین کند و این روش با رصد کردن زاویه انحطاط افق انجام گرفته است. تیوری پیدایش دریاها و تغییرات آنها و همچنین نقشه جهان او مربوط به این دوره است.

۶- این مرحله مربوط به فاصله سالهای ۱۰۳۰-۱۰۳۷ و در غزنه است و هشت سال بطول میانی انجام داد و حد اعلائی آفرینش و خلاقیت ابوریحان مربوط به این دوره میباشد که دو کتاب پر ارزش خود «ما للهند...» و «القانون المسعودی» را تالیف کرده است.

۷- مرحله پایان عمر (۱۰۳۸-۱۰۴۸) و زمان خاموشی شمع آفرینش فکری اوست که در اثر پیری و ضعف مزاج و فقدان نیروی کار و ضعف چشم از کار هیئت که خیلی مورد علاقه او بود کم کم منصرف شده و در عوض به کارهای معدن شناسی و داروسازی و داروشناسی و فیلولوژی و ادبیات و ترجمه آثار مختلف پرداخته است و مرگ او پس از سال ۱۰۴۸ میلادی است، کتاب داروشناسی او بنام «الصیدلة فی الطب» به پایان نرسیده است (۶).

(۶) بولکاکوف، زندگی و فعالیت بیرونی به نقل از کتاب «اندیشمند انسان ابوریحان بیرونی» تألیف دکتر محمدعلی و دکتر میارخلیلی - چاپ گهر ۱۳۵۲.

اسلوب نگارش بیرونی :

ابوریحان بیرونی سالها یزیدی در سرزمین هند گذرانید و طی آن موضوعات مختلف علمی را بزبان عربی نقل میکرد و یا بزبان سانسکریت ترجمه مینمود و لهجه های گوناگون مبهم هندی را که در آن آنها خیلی دشوار بود میشنید و معلوماتی را که در جریان تماس با دانشمندان و مردمان این سرزمین بدست می آورد تدوین میکرد و بعد از تحلیل و تجزیه نظریات انتقادی خویش را پیرامون آنها مینوشت و این کار ایجاب مینمود تا دقت و اهتمام شدیدی در افاده و تعبیر مبدول دارد و برای حفظ سلا مت اسلوب خود در صوصلع شدیدی نشان میداد. تمام این عوامل بر طرز تفکر و اسلوب نگارش او تاثیر داشت. او پیوسته می گوشتید در برابر آن اصطلاحات علمی که از السنه دیگر نقل میکرد، معادل های درست بیابد تا موضوع مورد بحث برای خواننده بی نا آشنا به زبان بیگانه، در خور فهم گردد. چنانچه در مقدمه کتاب معروف خود بنام «تحدید نهیات الاماکن لتصحیح مسافات المساکن» ضمن تماس به علل پیدایش نحو، عروض و منطق، تبحر خود را در زبان یونانی و قواعد آن باثبات میرساند و آنانی را که بادل خل ساختن منطق بزبان عربی مخالفت می ورزند انتقاد میکند و سپس برای آنان عذر می جوید و مترجمینی را که الفاظ و اصطلاحات علمی یونانی را بهمان حالت اصلی بدون یافتن معادل عربی برده اند، بباد ملامت میگیرد.

ابوریحان بیرونی دارای اسلوب نگارش خاصی است که با نقاط ذیل متمایز میباشد :

- ۱- ترتیب و تسلسل افکار.
- ۲- استعمال اصطلاحات علمی و ابتکار ترکیب ها یی که در کش برای متخصصین فن دشوار نیست.
- ۳- خودداری از آرا ستن و پیراستن جملات مگر بقدر مقتضای حال.

۴- حفظ مقدار ی رنگ اد بی در تمام نوشته ها (با اینکه سخت علامند نقد و جدل است).

• خود داری از تعبیرات فنی سیال که از لحاظ علمی هیچگونه سودی در بر ندارد.

۶- صرف توجه و اهتمام زیاده‌مقدّمه‌های کتب خود، زیرا طیّ مقدّمه هر کتابی اساس فلسفی همان کتاب را توضیح می‌دهد. (۷) او در نگارش خود از یکبار بردن کلمات متروک و بیجان، استعمال جملات معقد و تناسل اضافات دوری میجوید. از اینجا معلوم و از اطناب ملال‌آور می‌پرهیزد، جملات تشعری از ابهام و در عین زمان موجز و پر محتوی است، طوری که می‌تواند مفهوم علمی عمیقی را با جمله مختصری اقاده نماید و از همین رهگذر در آن برای همگان سهل نیست، زیرا او برای گروه معینی از دانشمندان و محققان فن مینوشت، نه از برای عامه مردم. آنچه جلال‌عالمی در مقدّمه کتاب «التفهیم لاوا ئل صناعة التنجیم» بیرونی در باره اسلوب نگارش و محتوای کتاب مذکور نوشته است، بر اکثر آثار او صدق مینماید و آن اینست: «شیوایی تعبیر، جزالت، اسلوب زیبایی و رسایی الفاظ و عبارات پختگی و سختگی معانی، سندیّت و اعتبار و استواری مطالب، قدمت اثر، تنوع مقالات و بحث کافی در هر موضوع، پر مغزی و اشتغال بر فواید علمی و ادبی، بیشمار، پیراستگی از حشو و زوائد، خالی بودن از الفاظ و معانی ناپسند و نا درست، اینها همه جزو مزایا و خصایص این کتاب است که مجموع آنرا در هیچ یک از مؤلفات فارسی نتوانیم یافت». (۸)

او با وجود موقف عالی خود در جهان تفکر گاهی در برابر پیروان مذاهب مردود، کلمات در شتی نظیر «الاغمار» (نادانان) و غیره

(۷) دکتر محمد جمال القندی و دکتر امام ابراهیم احمد «ابوالریحان محمد بن احمد بیرونی»، قاهره، ۱۹۶۸، صفحه ۳۳-۳۴.

(۸) مقدّمه کتاب «التفهیم لاوا ئل صناعة التنجیم» بیرونی، چاپ شده بامقّه و شرح و حواشی جلال‌عالمی صفحه نو - نز، تهران.

را بکار میبرد ، اما دزین کما ر مبالغه نمیکنند و موارد استعمال این الفاظ را میداند ، همچنان بشیوه برخی از ادبای عرب مباحث علمی خود را با لطایفی از « حدایق حکمت » می آراید تا خوانندگان از قرائت موضوعات علمی خشک ، خسته نگردند . (۹)

متود تحقیق بیرونی :

ابوریحان بیرونی نمونه یک دانشمند مسلم در عالیترا یمن در جات علمی عصر خود بود . بقول دکتور ذبیح الله صفا « روش اودر تحقیق بحدی دقیق واقبوال وی تا درجه ای موثق است که هیچگاه از زش علمی خود را از دست نخواهد داد . »

« این مرد دقیق النظر دقت و اصابت نظر خود را بواقع مدیون مطالعات فلسفی خویش است ، اما او در فلسفه بیرونی روش متعارف عهد خویش یعنی آن روش که بسبب سیله کندی فارابی و نظایر آنان تحکیم و تدوین شده بود ، نیست ، بلکه بعقاید خاص و روش جداگانه و شکوک و ایرادات خود برابر سطو ممتاز است . » (۱۰)

بیرونی در کتاب « تحدید النهایات الا ماکن لتصحیح مسافات المساکن » دانشمندان و مخصوصا آنانی را که به کاوشهای علمی میپرداختند تشویق مینماید تا لحظه ای هم دقت و بیداری را از دست ندهند و نتایج حاصله را قاطع و نهایی نپندارند ، بلکه در صحت و دقت آن بنظر شک و تردید بنگرند و عمل خود را طور پیگیر و به نحو خستگی ناپذیر تکرار نمایند تا یقین حاصل گردد و شک و تردید زایل شود .

یکی از خدمات درخشان بیرونی در ساحة علم و فلسفه وضع متود علمی خاص او در زمینه بررسی طبیعت و شناخت قوانین آن میباشد . مهمترین جوانب این متود را در نقاط ذیل میتوان خلاصه کرد :

(۹) ت. ج. ۵، دی. بور، تاریخ الفلسفه فی الاسلام، ص ۲۳۲.

(۱۰) دکتور ذبیح الله صفا ((تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی)) جلد اول صفحه ۲۸۱

دانشگاه تهران .

۱- برای بررسی هر پدیده ای باید نخست مغز را از تعصب و از افکار غیر قابل اثبات و اغراض شخصی تصفیه نمود ، و از اندیشه تفوق نژادی یا تفوق مذهبی دوری جست .

۲- در جستجوی علل پدیده های طبیعی بقوانین موجود در خود طبیعت و همچنان به اموری که از بوطه آزمایش گذشته اند ، اتکا باید کرد .

۳- پژوهش هر شیئی را باید از بررسی اجزای مرکبه آن آغاز نمود .

۴- با اتکاء به معلوماًتی که از راه احساس بدست آمده است ، باید از طریق دیدو کسیون (استخراج احکام جزئی از احکام کلی) بکار پرداخت .

۵- اخبار و افکار را با هم مقایسه و مقابله نمود و آنگاه فقط آنها یی را بحیث حقیقت پذیرفت که خارج از دایره امکان نباشند یعنی با قوانین و نظم موجود در طبیعت مغایر واقع نگردند .

۶- باید در تحقیقات علمی از معلوم به مجهول و از قریب به بعید رفت .

۷- هر گاه بخواهیم چیزهایی را که مدت زیادی بر آنها سپری گردید ، مورد مطالعه قرار دهیم ، باید علاوه بر بررسی تاریخ آنها ، معلوماًتی را که گذشتگان درباره آنها از خود بجا گذاشته اند ، مورد تحقیق و بررسی قرار دهیم و بدانش دیگران ، مخصوصاً دانشی که در زبان های دیگر وجود دارد ، مراجعه نماییم ، و از همین رو خود بیرونی به آموختن زبان سانسکریت بخواطر استفاده از انواع دانش و فنونی که درین زبان وجود دارد ، همت می گمارد .

۸- ضرورت مراجعه به منابع اصلی مواد و مطالبی که مورد استناد و استشهاد قرار میگیرند .

۹- بحث و تبحر به هر دو وسیله تحصیل معرفت اند ، یعنی نباید بر آنچه فقط بر سبیل قیاس تثبیت میگردد ، اتکا کرد .

۱۰- خود داری از سخنان تقلیدی که در موارد وجود شبهه گفته میشود باین معنی که نباید دانشمند خویش را از عدم اطلاع درمایل

مربوط بدانند انسان با ذکر اینگونه سخنان برائت دهد .
۱۱- لزوم پیروی از روش‌های (مبتنی بر قیاس و استقراء) برای رسیدن به معرفت .

این روش عنصر اساسی نهضت علمی معاصر است که انسان را با گام‌های وسیعی در جهت آنچه برای گذشتگان رویایی بیش نبود ، جلو میبرد .

متود علمی بیرونی با وجودی که در بعضی جوانب آن وجود دارد ، برای دانشمندانی که در قرنهای ده و یازدهم میزیستند موفقیت علمی بزرگی محسوب می‌شود .

بیرونی خود نیز به اهمیت متود علمی خویش متوجه بود ، چنانچه درین باره میگوید :

«واین نزدیکترین راه رسیدن بمقصد است و این روش یگانه چاره رفع شبهات و توفیق می‌باشد که «حقیقت» اشیا را از نظر ما مستور میدارند و برچشمه‌ها مانده میکشند . هر قدر هم تلاش کنیم ، جز این راه از طریق دیگر نمیتوانیم بمقصد برسیم » . (۱۱)

بیرونی از جمله نخستین کسانی است که بضرورت مشاهدات و استقراء ، رصد و تتبع و اجراء تجربه ایمان دارند و این روش در بسیاری از کارهای او و پس از وی در کارهای دانشمندان دیگر بوضاحت نمایان میگردد .

اهمیت بیرونی بیشتر در آنست که برای تحصیل حقیقت علاوه بر تعقل ، به تجربه اعتقاد داشت «طوریکه از اعتراض او بر جواب مسأله دوم بر این سینه بر می آید وجدل لفظی را برای وصول بمعانی و حقایق مفید نمیشمرد » . (۱۲) .

---

(۱۱) واحد زاهدوف ، مقاله «متفکر» شماره ۸ سال ۱۹۷۳ مجله (دانش و زندگی) نشر اکادمی علوم ازبکستان شوروی ص ۱۶۷ .
دکتر محمد جمال الفندی و دکتر امام ابراهیم احمد ، ابوالریحان محمد بن احمد البیرونی قاهره ، ۱۹۶۸ ، ص ۳۵-۳۶ .

(۱۲) تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی ، جلد اول ، ص ۲۸۶ .

او چون ذید دانشمندان در مورد نتایج حاصله از تحقیقات خود اختلاف نظر دارند. تصمیم گرفت خود مستقیماً به رصدپردازد و برای انجام این کار وسایل لازم را فراهم آورد، اما به نسبت در گرفتار آتش جنگ میان حکمداران خوارزم و قتل خوارزمشاه. ابو العباس که بیرونی از طرفدارانش بود، نتوانست بیش از آن تحقیقات مورد نظر خویش را انجام رساند و ناگزیر شد تا زمانیکه اوضاع به حال عادی برگردد در فرار و غربت بگذراند و بعد از آن دوباره بوطن برگردد.

مگر آیا حوادث پیهم و گذشت زمان طولانی آنچه را که او میخواست سالها پیش با ثبات رساند از خاطرش زدوده بود؟ آیا عهده جدید سیاسی که خوارزمشاه جدید بر دوش وی گذاشته بود او را کاملاً بخود مصروف نگه میداشت؟ هرگز نه، بیرونی هدف علمی خویش را هرگز از یاد نبرد و تحقیقاتی را که در سال ۳۸۵ هـ آغاز کرده بود بپایه تکمیل رسانید. اینست روح علمی واقعی و عشق پایان ناپذیر نسبت به دانش. او خود در مورد وظایف سیاسی که برایش سپرده شده بود در کتاب «تحدید نهایات الا ماکن...» چنین میگوید:

«از کارهای دنیا به چیزهای واداشته شدم که مایه حسادت جاهل و موجب دلسوزی دوست عاقل بوده» (۱۳).

دانشمند ما عهده سیاسی بزرگی بدوش دارد که حسادت کسان را برمی انگیزد، مگر او آنها را به جهل میستاند، زیرا بتمام امور از ناحیه منافع مادی نمی نگرند و در باره اینکه جهان دانش از ناحیه پایداری بنده و مصروفیت یکی از رجال خود خساره مند گردیده است، هرگز نمی اندیشند.

بیرونی در سال ۴۰۹ هـ در قریه جیفو رنزد یک کابل اسیر بود (۱۴). ولی بدون اعتنا بدشواری ها و تنگدستی ها،

(۱۳) (۱۴) دکتر محمد جمال الفندی و دکتر امام ابراهیم احمد: ابوالریحان محمد بن احمد البیرونی، قاهره ۱۹۶۸ ص ۸۴. مابین منبع را بعد ازین طور خلاصه چنین قید میکنیم: دکتر جمال و دکتر ابراهیم ((البیرونی)).

تحقیقات و مشاهدات خویش را ادامه داد. چنانچه او خود در کتاب «تحدید نهایات الا ماکن ...» (۱۵) میگوید:

«من به روز نگارش این فصل که روز سه شنبه غره جمادی الاخر سال ۴۰۹ هـ بود، درقریه جیفور واقع در جنب کابل اقامت داشتم. شدت حرص و ادارم ساخت تا عرض های این مواضع را معلوم نمایم ... اما نتوانستم آله ای برای سنجش ارتفاع بدست آرم، زیرا ساختن آن مستلزم يك مقدار مواد کار آمد بود بنابراین در عقب لوحه حساب قوسی از دایره ترسیم نمود هر جزء آنرا به شش قسمت منقسم ساختم، طوری که هر کدام ده دقیقه بود.»

این شور و اشتیاق باین نایزیر برای رسیدن به هدفیکه دانشمند در برابر خویش قرار داده بود، نشان دهنده روح علمی اصیلی است که هیچ نوع مشکلات نمی توانست سد راه آن واقع گردد.

بیرونی در مقدمه کتاب قبل الذکر، منجمان و غیب گویان و مدعیان دانش، مخالفان پیشرفت علمی را که میگوشتند بدین وسیله روی جهل و نادانی خویش پرده بکشند و یا از پی کسب منفعت بروند، سخت مورد حمله قرار میدهد و محکوم مینماید و در مقدمه کتاب «الاثار الباقية عن القرون الخالية» تاکید مینماید که هر گاه در جستجوی دانش باشیم باید عقول خود را از تمام عواملی که ماریسوی لغزش میبردمنز هسازیم.

«و پس از آنکه فکر خود را از عوامل زیان آوری که بدان معتاد شده از قبیل تعصب و غلبه و پیروی از هوا و ریاست طلبی که سبب هلاکت بسیاری از مردم است و مانع دیدار حق و حقیقت است، پاک ساختیم باید آراء و گفته های شانرا در اثبات این مقصود به یکدیگر بسنجیم.» (۱۶).

---

(۱۵) مامطالعی را که باین کتاب حواله میدهم از روی آنچه دکتور جمال ودکتور ابراهیم در کتاب «(البیرونی)» قبل الذکر خود نقل کرده اند ترجمه مینمایم.

(۱۶) ابوریحان بیرونی، الآثار الباقية عن القرون الخالية، ترجمه اکبر دانا سرشت تهران، ۱۳۲۱، صفحه ۳.

و در جای دیگر توصیه مینماید تا خویش را از تقلید که گاهی به ناپائیدی ما منجر میگردد و از تمایلاتی که تشویق مان مینماید تا حقایق را بخاطر منافع شخصی قربان سازیم ، آزاد گردانیم . (۱۷).

واقعا بیرونی پاشها مت علمی، تمسک به علم یقین ، دوری از اوهام و علاقه شدید به دانش و تواضع خرد مندان خویش ممتاز است .

خلاصه متود تجربی بیرونی چنین است: « یقین از احساس های بدست می آید که عقل آدمی آنها را بر یک اساس منطقی بهم ترکیب میدهد » . (۱۸)

دانشمند بز رنگ بخاطر انجام دادن تجارت گوناگون در عرصه های مختلف دانش وسایل واسباب مورد ضرورت خود را با مهارت شگفت انگیزی اختراع مینمود . مثلاً برای دریافت میل نصف النهار آله ای بنام « دایره هند » اختراع کرد . یک تعداد اسطرلابها پیرا که ساختمان هر کدام هفت و نیم متر بود و نیز « مربع دیواری » عظیمی را که در زمان وی از بزرگترین بشمار میرفت بدست خود طرح نموده و یکی از گروه های مجسمه علمی آسیای مرکزی و شرق نزدیک را ساخته است که روی آن مواضعی که اهالی سمکونت داشتند نشان داده می شد و ممکن بود بسیاری آن بموقعیت های جغرافیایی آنها پی برد و علاوه بر اینها آله جداگانه برای اندازه نمودن وزن مخصوص عناصر ایجاد کرد است (۱۹) و بگفته نامه دانشوران « در ابداع صنایع عملیه بجای رسید که دست اختراعش طبقات افلاک و نقوش انجم را در چند صفحه چنان هویدا نموده است که گویا الواح فلکیه با صفحه خاطر شش التیام داشته و صور چهل و هشت گانه در لوح سینه اش ارتسام یافته است » . (۲۰)

(۱۷) الموسوعة الفلسفية المختصرة ، ذیل آرتیکل البیرونی ، افزوده شده توسط دکتر

ذکی نجیب محمود، قاهره، ۱۹۶۲ ص ۱۰۶ .

(۱۸) الموسوعة الفلسفية ص ۱۰۷ .

(۱۹) اوزبیک سویت انسیکلوپدیه سی، جلد اول، ذیل آرتیکل بیرونی .

(۲۰) نامه دانشوران ، ص ۶۲ .

بزرگترین خدمت ابور یحیٰ ن پیرونی که نام او را در تاریخ علوم طبیعی طور جا و دان ثبت نموده است اینست که وی پژوهش های خویش را بر اساس متود تحقیق علمی خود بر تبحر به و مشا هده متکی ساختن بود و باین ترتیب متود تبحر به و مشا هده را به نحوی سابقه ای ترقی داد و این موفقیت بزرگی در ساحه علم تجربی میباشد . بررسی پژوهش های مشگافانه و معلومات گران بهایی که از وی بجا مانده بماند تا او را یکی از پیش آهنگان بزرگ علوم تجربی در قرون وسطی بشمار آوریم .

دکتور خلیلی و دکتور نجفی درین زمینه چنین اظهار نظر میکنند :
 ابوریحان پایه گذار تجربه در علم است ، او استدلال عقلانی مجرد در مسائل علمی رد کرده و در علوم تنها متکی به تجربه و بررسی های عینی است . ابوریحان باین نکته واقف بود که عقل مجرد در رجوع به مبانی دچار تعارض می گردد و رهنمون نتیجه درست نمیتواند باشد . شریفوف در کتاب بنام « تفکر بزرگ ابوریحان پیرونی » میگوید :

« اعمال روشهای تجربی در علوم نه خدمت را جر بیکو ناست به علم و نه دکارت ، بلکه دانشمندان اسلام این روش را قبل پایه گذاری کرده بودند » .

ابوریحان در کلیه سیستم های فلسفی و علمی پیش از خود بادید شک و تردید مینگرد بسیار ای ازمسایل را مجددا خود به بررسی کامل و جامع آن میپردازد و درین پرداخت مجرد ، از کلیه دلائل و روشها استغاده میکند و باین ترتیب ابوریحان را در مناظرات خود با ابن سینا می بینیم که در جواب مساله نهم اعتراض آورد و میگوید :

« فی الحقیقه احراق را منسوب به انعکاس شعاع دانی ، صورتی از آن رسم باید کرد ... چنانچه این گفته بی ترسیم به عقل شدنی نیست ... » (۲۱) .

استاد علامه در عرصه هر علمی که قدم میگذاشت در برابر خود این وظیفه را قرار میداد تا از یک طرف به غنا و محراب آن بیفزاید

و از طرف دیگر نظریات مربوط به آن علم را انکشاف داده قانونمندی های جدیدی را در زمینه آن کشف کند و جدا طر فداران بود تا معلومات گرد آورده شده در ساحه تمام علوم بنظر انتقادی نگریسته شود .

از نظریه بیرونی و وظیفه مقدس هر محقق آنست تا ما هیت پدیده های طبیعی را روشن سازد و علل آنها را در یابد . در عین زمان هر دانشمند وظیفه دارد تا آنانی را که حقا بق راتحریف و ما هیت آنها قلب می نمایند و تخم اندیشه ها و پندا رهای نا درست در مغز دیگران می پاشند ، افشا کند و عوا مل پیدایش و شیوع روایات و اخبار بی اساس را نشان دهد .

بعقیده بیرونی عوا مل عینی و ذهنی زیرین مانع درك علمی می گردند :

۱- یکی از عوا ملی که انسان را در مناظرات علمی بخطا میبرد ، سفسطه است . معتز لیان در قطار سو فسطا ئیان پیگیر قرار میگیرند آنها « از طرق اثبات علمی به بیراهه رفته اند و تمام چیز ها را بدیده تحیر مینگردند » همچنان آنها نمی توانند حقایق متکی بر اساسات علمی را دریابند و فقط با اظهار اعتراض خشك و سطحی اکتفا می ورزند . تفکیك حق از باطل و درست از نادرست و خدمت در راه انکشاف دانش ، اصلا مورد علاقه سفسطائیان نیست . انگیزه آنان به بحث و مذاکره ، شور و شوق برای درك اسرار پدیده های طبیعت نیست ، بلکه علاقه به گفتگوی خشك و سفسطه آمیز آنها را بر می انگیزد .

«تدقیقات» چنین دانشمندان در تفکیك معلومات علمی از غیر علمی ، خوب از بد ، دوست از دشمن ، هیچگونه کمکی نمیتواند انجام دهد ، بر عکس حل معضلات را دشوار تر میسازد . بحث روی مسائل علمی با معتز لی ها جز ضیاع وقت هیچگونه سودی در بر ندارد . بنا بران باید دانشمند حقیقی در برابر تمام مظاهر سفسطه بپر حمانه مبارزه کند و پدیده ها را بر اساس منطقی و در حال ارتباط با هم مورد مطالعه قرار دهد .

۲- عدم برخورد خلاق محققان و آنانی که به تجربه میپردازند ، با دست آورد های علمی طبیعت شناسانی که قبل از آنها گذشته اند

دانشمند محقق نباید در نتیجه‌گیری عجله بخرج دهد و باید تمام اخبار و اطلاعات مربوط به موضوع مورد بحث را بدقت از نظر بگذراند.

۵- بیداشنی اگر اساس تحریف حقیقت نباشد، حد اقل یکی از عوامل مهم آن بشمار میرود. بیداشنی موقع نمیدهد تا عقیده انسان بر اساسات علمی متکی گردد و بنا بر سبب تقلید و دنباله روی میکشاند و آدمی را از وسوسه کاش و جستجوی پیگیر محروم می‌سازد. (۲۲)

۶- تعصب ورزی و گنجا گذاشتن بیطرفی در پژوهش‌های علمی پژوهنده را از دریافت حقیقت محروم می‌سازد. مثلاً برخی از مورخان و نویسندگان بسادداشتن این خصیصه بر له و یاعلیه اقوام و افراد مطالبی نادرست نوشته، بستایش و یانکوش آنان پرداخته‌اند. بیرونی این دو حالت را نوعی از «غلبه شهوت و غضب» میدانند که در خورشان پژوهنده دانشمند نیست و هر دو حالت رایکسان محکوم مینماید زیرا در هر دو صورت روی واقعیت پرده افکنده میشود و حقیقت از نظرها مستور می‌ماند (*).

مقام شامخ بیرونی بجاییک متفکر همانقدر که بوسعت دانش، تسلط علمی و عمق پژوهش‌های او مربوط است به متود دقیق و روح علمی و ینیز پیوند دارد. او پیوسته در قضایات جانب اعتدال و احتیاط را مرعی میدارد و از افراط و تفریط در صدور حکم، خودداری می‌ورزد. (۲۳).

چنین است روح علمی، نحوه کاش و پژوهش‌ها و بیاطرفی اکادمیک و جسارت علمی اندیشمندان راهگشا ابوریحان بیرونی.

(۲۲) رون. ناصروف، آموزش بیرونی درباره حقیقت، مجموعه مقالات بمناسبت هزارمین سالگرد تولد ابوریحان بیرونی، تاشکند، نشر «فن» ۱۹۷۳، ص ۸۱، ۸۲.
(*) ابوریحان بیرونی، «تحقیق ماللهند...» طبع دایرة المعارف عثمانی حیدرآباد دکن ۱۹۵۷، ص ۲.

(۲۳) ت. ج. دی بور، تاریخ الفلسفه فی الاسلام، ص ۲۳۱.

سهم بیرونی در انکشاف علوم

ابوریحان بیرونی بمثابه دانشمند بزرگ زمان خود در زمینه رشد تفکر فلسفی و ترقی رشته های گوناگون علم و فن خدمات بزرگی انجام داد. کمتر رشته ای از دانش میتوان یافت که اونقش اندیشه خلاق خویش را در آن بجا نگذاشته باشد.

بیرونی در اکثر ساحات علوم دست بابتکار زده و دست آورد های نوینی عرضه داشته است که نمودار وسعت معلومات، قدرت دید، عمق تفکر و دقت سنجش وی میباشد. او اکثر تحقیقات خویش را «با دقت و موشکافی دانشمند صاحب نظر و نیز یک تیرور یسین متتبع متفکر انجام داده است».

مادرین بخش اثر، میکوشیم اندیشه های علمی بیرونی را اجمالاً از نظر بگذرانیم و در اطراف خدمات ارزنده او در ساحات مختلف علوم مختصراً روشنی بیفکنیم:

در زمینه علم هیئت:

سهمی که ابوریحان در رشد و ترقی علم هیئت گرفته خیلی ارزنده و چشمگیر است. او با اینکه در آثار علمی خود در مورد مساله پیدایش جهان به سیستم بطليموس (۲۴) اتکا دارد، پیرامون حرکت زمین اندیشه های جالبی ابراز داشته که با سیستم بطليموس (به حیث نظریه مسلط در آن زمان) متضاد واقع میشود مثلاً در «کتاب الهند» میگوید:

(۲۴) بطليموس یکی از دانشمندان بنام هیئت، تاریخ و جغرافیه است که در مصر زاده شد و در اسکندریه درگذشت. از مشهورترین تالیفات وی «المجسطی» و «آثار البلاد» می باشد نظریه او در هیئت افلاک مشهور است بر اساس آن زمین متحرک نیست و آسمان به دوران میچرخد.

«حرکت دورانی زمین با هیچ یک از محاسبات علم هیئت مغایرت ندارد. حوادثی که بر روی زمین رخ میدهند میتوانند یکجا با حرکت زمین همچنان ادامه یابند» دریک رساله دیگر خود بنام «در باره طرق مختلف ساختن اسطرلاب» هنگام صحبت از اسطرلاب ابوسعید السجری (۲۵) به نتیجه بس مهمی میرسد:

«از ابوسعید سجری اسطرلابی بسیط دیدم که از شمالی و جنوبی مرکب نبود و آنرا زورقی نامیدی، آن عمل مرا زیاد پسند افتاد، ویرا بسیار تحسین کردم چه آنرا بر اصلی قرار داده بود قائم بذات، بنیان آن عمل و مداران صنعت بنابر عقیدت مردمی بوده است که زمین را متحرک دانسته و حرکت شبانه روزی را بفلک منسوب دانسته اند.» (۲۶)

او دریک اثر خود عاید به ژئودیزی (مساحی، نقشه کشی) در باره درستی نظریات مربوط به ژئوسنتریسم (نظریه غیر علمی دایره زمین مرکز کائنات می باشد) صراحتاً بنظر شک و تردید میگردود به این ترتیب یکی از دانشمندان بحساب می رود که در بکار بردن نظریه پیدایش جهان بر اساس هیلو سنتریسم (نظریه مرکزیت افتاب) سهم گرفته و در عین زمان یکی از نخستین دانشمندان است که درباره بیضوی بودن مدار و شکل ستارگان توسن اندیشه دوانده و با این بشارت شگفت انگیز - خویش، کشف بزرگی را که بعداً توسط کپلر (۲۷) صورت گرفت

(۲۵) ابوسعید سجری یکی از بزرگترین ریاضی دانان نیمه اول قرن چهارم و اوایل قرن پنجم هجری بود که دارای تالیفات متعددی از قبیل کتاب المدخل در نجوم، کتاب المعانی در احکام نجوم و غیره میباشد.

(۲۶) نامه دانشوران، ص ۷۷.

(۲۷) کپلر (۱۵۷۱-۱۶۳۱) در خانواده ای فقیر چشم بدنی گشود و پس از تحصیل ریاضی بحیث معلم ریاضیات مقرر شد. همیشه دچار تنگدستی بود، از مجبوریست دست به تنجیم زد. بسال ۱۹۰۶ مدار بیضی شکل سیاره مریخ را کشف نمود. قوانینی که او کشف نموده پس از مرگ افتخار پادشاهی برایش ارمغان آوردند. قوانین مذکور چنین اند:

- ۱- هر سیاره بدور خورشید مسیر بیضی مانند را میپیماید. ۲- هر اندازه روی این سیر به خورشید نزدیکتر باشد حرکت آن تندتر می باشد. ۳- مدت دوران هر سیاره بدور خورشید قاصله اش را از خورشید تعیین مینماید.

صد ها سال قبل تا در جه معینی پیشگویی کرده است (۲۸)
 ابوریحان بیرونی در کتاب «القانون المسعودی» در اطراف
 ژنو سنتر یسم که بحیث یک نظر به مسلط طی مدت های طولانی
 حتی تا زمانه های نزدیک ، به قوت خود باقی بود و برای تایید
 آن در شرق و غرب کتب متعدد دی نوشته شده و دلائل گوناگونی
 اقامه میگردد ، جمالتی ابراز داشته که نشان دهنده معرفت او به قوه
 جاذبه زمین میباشد . این قانونمندی بعداً توسط نیوتن (۲۹) در
 قرن هفده کشف گردید .

او برای اثبات کرویت زمین دلیل می آورد که هر گاه کسی ازفاصله
 دور بجانب کوه بلند ی حرکت کند ، نخست در نظر او قله کوه
 و بتدریج قسمت های متباقی بدنه کوه و بالاخره قاعده آن نمودار
 میگردد و این درست شبیه همان مثال نمودار شدن بادبان کشتی
 برای بیننده است که در کنار ساحل استاده است و بحیث یکی از
 ادله اثبات کرویت زمین بکار برده میشود .

بیرونی مفکوره حرکت وضعی زمین را مورد بحث قرار میدهد . در
 آن روزگار معتقد بودند که زمین فاقد چنین حرکتی است و در
 عوض آسمان با تمام اجرام سماوی هر روز یکبار میچرخد . بیرونی
 ضمن بررسی ادله و برا هیمن مربوط باین مسأله بوجود
 دانشمند بزرگی اشاره مینماید (بدون آنکه نامش را ببرد) که
 معتقد بحرکت وضعی زمین بوده و استدلالهای او را نیز یکایک
 بیان میکند و این استدلال مورد قبول علم معاصر نیز قرار دارد و
 آن اینکه هر گاه زمین ساکن باشد و سنگی از ارتفاع نهایت بلند
 سقوط کند ، خط سیر آن را سابه طرف زمین خواهد بود ، اما اگر
 زمین متحرک باشد سنگ مذکور دونوع حرکت خواهد داشت :

یکی حرکت سقوط مستقیم و عمودی به جهت مرکز زمین . و
 دیگری حرکت افقی که از حرکت زمین ناشی میگردد ... و در نتیجه

(۲۸) اوزبیک سویت انسیکلو پدیه سی، جلد اول .

(۲۹) ۱- سحاق نیوتن (۱۶۴۲-۱۷۲۷) فیلسوف و دانشمند انگلیسی در حساب، فزیک

و نجوم که قانون عمومی جاذبه را کشف نمود. نمود.

سنگ مذکور بحالت منحرف به جهت شرق روی زمین خواهد افتاد .

دانش معاصر توانسته است این انحراف را دقیقاً مورد سنجش قرار دهد ، اما متقدمین بعلمت بسیار کوچک بودن مقدار آن نمی توانستند بسنجیدن آن موفق گردند (۳۰) .

بیرونی پیرامون پدیده های مربوط به استروفریک (فزیک نجومی) نیز مطالب ارزشمندی ابراز داشته و نخستین کسی است که در توضیح (تاج خورشید) نتایج جالبی بدست آورد ، و در عین زمان بمسایل استروفریک علمی نیز خیلی زیاد اشتغال میورزید .

بیرونی یا اتکا به تحقیقات عمیق و دقیق خویش میل دایر قمر البروج را نسبت به استوا ، ۲۳ درجه و ۳۴ دقیقه حساب کرد. (۳۱)

دزمینه ریاضیات :

ریاضیات یکی از زمینه های تجلی نبوغ فکری بیرونی بشمار میرود . او دست آوردهای دانشمندان هند را در سه ریاضیات با موفقیت های ریاضی دانان پیرو مکتب اقلیدس طور خلاق بهم آمیخت و در تلفیق سه رشته (حساب ، هندسه و الجبر) استعداد شگرفی نشان داد و کوشید از هر رشته در دیگری استفا ده کند .

در آثار بیرونی مفاهیم مربوط به حساب ، هندسه ، الجبر و مثلثات و غیره بر اساس قانونمندی معینی تعریف میشوند . موفقیت بزرگ دانشمند در الجبر و حساب عبارت از آنست که اعداد غیر قیاسی بحیث مواد متساوی الحقوق حساب و الجبر باقی می ماند . علاوه بر این از خدمات او در حساب مخصوصاً موارد ذیل قابل یاد آوری است :

(۳۰) دکتر جمال و دکتر ابراهیم «البیرونی» .

(۳۱) اوزبیک سویت انسیکلو پدیه سی ، جلد اول و دائرة المعارف ، تألیف عبدالحسین -

معیدیان جلد اول ، ص ۹۵ .

۱- گر چه صفر از اختراع هندیان است ، اما بیرونی آنرا در حساب وارد ساخته و عملابکار برد و در توضیح و تعلیم شیوه استعمال از قام خدمت ارزنده ای به علم حساب انجام داده است .

۲- مفهوم عدد کسری را در حساب مورد استفاده قرار داده است .

۳- محدودیت سیستم شمارش هندیان را مورد انتقاد قرار میدهد و بی نهایت را توسعه میبخشد . میتوان کتاب « را شیکات الهند » او را نمونه برجسته این تعمیم و توسعه دانست .

۴- در حل معادلات سه مجهوله مساعی زیاده بخرج داده است .

۵- برای رقم نه تنها جنبه تعمیم میدهد بلکه کمیت های هندسی را نیز در آن میگنجاند و از جبر برای حل مسایل هندسی کمک میگیرد و مفاهیم هندسی را با عدد بیان میدارد .

۶- تصاعد هندسی خانه شطرنج را محاسبه کرده است (۳۲) بیرونی در ساحت مثلثات نیز بموقفیت های بز رگی رسید . محققین معاصر او را اولین دانشمندی میدانند که مثلثات را بصفت یک علم مستقل شناخته و بر اساس دریافت قانونمندی های عمومی عملیه های مثلثات کار کرده است ، نه خواهی نصیر الدین طوسی (۱۲۰۱-۱۲۷۴) آنطور که « کرومر » معتقد است .

شریفو ف میگوید : این بیرونی است که علم مثلثات را پایه گذاری کرده و آنرا بصورت رشته ای مستقل از علم در آورده است ، نه نصیر الدین طوسی آنطور که « برامیول » میپندارد (۳۳) .

---

(۳۲) دکتر نجفی و دکتر مہیار خلیلی دانشمند و انسان ابوریحان بیرونی، ص ۸۱-۸۲.

۸۱-۸۲.

ا-وزیک سویت انسیکلو پدیه سی، جلد اول، ص ۶۷.

ب- عابد صادقوف، مقاله «اندیشمند جاودان...» مجله «دانش و زندگی» شماره ۸، سال،

۱۹۷۳، ص ۴.

(۳۳) همان منابع .

در زمینه های جغرافیا، ژئو دزی و زمین شناسی:

ابوریحان بیرونی در ساحت جغرافیا، مساحی و زمین شناسی نیز خدمات بزرگی انجام داده است.

در زمینه جغرافیا ی تر سیمی نه تنها به تعمیم معلومات موجود در منابع جغرافیا یی اکتفا نکرد، بلکه باتدوین معلوماتی که سیاحان و سوداگران همزمانوی گرد آورده بودند، به غنای آن افزود. اکثر معلوماتی که او در زمینه این علم از خود بجا گذاشته برای تشریح و توضیح مسایل جغرافیا بحیث یگانهای منبج هستند در شرق مورد استفاده قرار داشت. معلوماتی در باره مناطق شمالی (که تا آنزمان معلوماتی در باره آن وجود نداشت)، در باره بالتیک و بحیره سفید و اطلاعات وی در باره آن مناطق سیبری (که هنگام تابستان در نزد ما آنچازمستانهای باشد) خیلی جالب و شنیدنی است.

مثلا در صفحه یکصد و چهل و پنج کتاب «تحدید نهايات الاماكن لتصحيح مسافات المساکن» یادآور میشود که اندلس (هسپانیه) و سرزمین المغرب با رواقهای پلی که هرقل بر فراز صخره هابه خاطر عبور از آنها بنا نموده بود بهم متصل بوده اند.

«یکی از فضلا طی نامه خود به حمزه بن الحسن اصفهانی ضمن حکایت از چیزهای شگفت انگیزی که در المغرب مشاهده نموده یادآور گردیده است که توسط سفینه ای از قراز تنگنا عبور نموده و آن تنگه ای است که بحر شام (بحیره مدیترانه) را با بحر محیط (بحر اتلنتیک) متصل میسازد (یعنی آبناى جبل الطارق) و کرانه های بحر از جانب اندلس و نیز از جانب طنجه و سوس اقصی نمودار میگردد. او از داخل سفینه برآب نظر کرده و در عمق آن روی صخره های پلی را مشاهده نمود که طاقهایش بهم پیوسته بوده است.

برخی از حاضرین اذعان کرده اند که این بنا از آن اسکندر است مگر اندلسی ها گفته اند :

مرگ بر اسکندر آیا او توانسته بود بسر زمین ایشا ن دست یابد تا به انجام این کار موفق گردد ؟ بلکه این بنا باز مانده ای از هرقل قدیم میباشد . گمان نمی برم آن معبر هرقل که در کتاب «جاوگرافیا» آمده است غیر ازین باشد . درین شکی نیست که زمانی پل مذکور بر فراز آب قرار داشته زیرا برای عبور از آن ساخته شده بود ، اما همینکه آب بلند آمده آنرا در خود فرو برده است .

طوریکه اکادمیسین ، ای . یو . گرچکو فسکی مدلل میسازد ، نظریه ابوریحان بیرونی راجع به بحیره ها در منابع جغرافیایی عرب با قاطعیت پذیرفته شده است و باعترا ف دانشمندان معاصر هند اکثر اطلاعات از زشمندی که در باره هندوستان بقید تحریر کشیده واقعینا نه و قابل اعتماد میباشد .

بیرونی برخلاف بطلمیوس با ثبات رسانده که قسمت های جنوبی اوقیانوسهای اتلس و هند بهم پیوسته اند ، و تخمین نموده که روزگاری در میان قاره های آسیا و آفریقا آبناپی وجود داشته و نواحی جنوبی کره زمین خشک بوده است .

ابوریحان بیرونی در ساحت رشد و انکشاف جغرافیای ریاضی نیز خدمات بزرگی انجام داده و در زمینه طرق دریافت فواصل و وسعت جغرافیایی ماکن ، شیوه های نوینی بکار برده و با استفاده وسیع از مثلثات و هندسه نظریه هیئت شناسان قبل از خود نتایج بهتری بدست آورده است . مثلاً او در حدود هزار سال قبل اصولی را بکار برده که کشف آن بوسیله «تیخودی بره گبی» نسبت داده می شود . متود جدیدی که توسط بیرونی برای تعیین فواصل بکار برده شده نسبت به تمام متودهای که تا آن زمان مورد استفاده قرار داشت مکملتر بود . نتایجی که وی از تجارب خود برای معلوم کردن وسعت فواصل و مراکز جغرافیایی بدست آورده دانشمندان معاصر را نیز بشگفت اندر میسازد .

بیرونی به کرویت زمین اعتقاد را نسخ داشت و این عقیده خویش را در کتب متعدد خود با ربار به وضاحت اظهار داشته و دلایل اثبات آنرا نیز ذکر کرده است چنانچه در کتاب «القانون المسعودی» درین باره چنین میگوید :

سطح کره زمین هموار نبوده دارای برجستگی ها و فرو رفتگی ها، کوه ها و حفره ها میباشد «زمین عموماً کلو له بوده اما بعضی مواضع آن پست و بلند است زیرا کوه ها سر بر افراشته و حفره ها فرو رفته اند. با آنهم شکل زمین کره مانند است و بلندی کوه ها نسبت به (برزگی) زمین خیلی ناچیز میباشد. آیاجسم کلو له ای را بقطر یک یا دو ذراع دیدیم یی که بر سطح خود دارای دانه های ارز و سوزا خهایی بقدر دانه های ارز باشد؟ کوه ها و فرو رفتگی های زمین نیز نسبت به تمام زمین دارای همین تناسب میباشد.

هرگاه زمین فاقد این فرو رفتگی ها و برجستگی ها میبود همه جا را آب فرا میگرفت و نمیشد چیزی را دید ...»

بیرونی با این تصور دقیق خود از سیاره ما خواست تصویر آنرا نیز بیافریند : «من باگرد آوردن معلومات مربوط به سیاحت که در کتاب «جا وگرافی» بطیموس و کتب جیهانی و مولفان دیگر وجود داشت خواستم این فن را دقیقتر بیان نمایم و برای این منظور نخست معلوماتی را که جهانگردان در باره مسافرات داده اند و نیز نامهای مواضع و ممالک را مرتب ساختیم. این مسایل را از کسانی هم که بعد از جهانگردان به آنجا ها رفت و آمد کرده اند پرسیدیم و هر دو معلومات (بدست آمده) را با هم مقایسه کردم ...»

برای این منظور نیم کره زمین را بقطر ده ذراع ساختیم و بر سطح آن عرض و طول را ترسیم نمودیم اما از آنجا که خطوط کره خیلی بزرگ بودند موقع آن میسر نمیشد تا اندازه آنها را بر اساس ریاضی محاسبه نمایم.

باین ترتیب بیرونی بساختن یکی از اولین کره های علمی در آسیای میانه و شرق نزد یک بقطر ده ذراع تخمیناً مساوی به پنج تاشش متر موافق میشود.

از آنجا که کره مذکور فرورفتگی ها و بر جستگی های زمین را نشان میداده کره مجسمه بر جسته بوده و شاید در تاریخ کارتوگرافی نخستین کره ای باشد که بر اساس پرسپیکس های جغرافیای ریاضی ساخته شده است. (۳۴).

اگر بیرونی را اساسگذاشته و دزی (علم مساحی و نقشه برداری بنا میم مبالغه نکرده ایم. او برای تعیین موقعیت نقاط مختلف و معلوم نمودن فواصل زمینی تحقیقات علمی مهمی انجام داده و این تحقیقات در خشان پیوسته با ابداع و ابتکار تمام بوده است. (۳۵)

نامه دانشوران مینویسد:

«در جودت ذهن و حسن قریحت پیاپی بود که خود در صناعت نقشه کشی و آثار جغرافیای ابتکار جست و مبتدع قواعد چندی شد که مردم اروپا هر وقت آن قواعد را ببینند و مطالعت نمایند واضح آنرا بزرگ شمارند و درین زمان مبنای نقشه کشی ایشان بر اصول و قوانینی است که وی اختراع کرده است» (۳۶)

اساس کار او در زمینه پیمایش زمین استفاده از اصل اندازه گیری زاویه انحطاط افق می باشد که قبلا به رایت (۱۵۶۰-۱۶۱۶) منسوب بوده است. چنانچه او هنگام اقامت در شهر ناندنای هند تصمیم گرفت در جهت انحطاط افق را نسبت بکوهی از آن ناحیه که در بقعه ای هموار و مشرف بدریا واقع بود معلوم نماید. برای این منظور نخست ارتفاع کوه را اندازه گرفت که (۶۵۲۰۵) ذراع بود سپس زاویه انحطاط را که به بیست و چهار درجه بالغ میشد بدست آورد

(۳۴) ابوریحان بیرونی، القانون المسعودی، طبع دایرة المعارف عثمانی، حیدرآباد دکن،

۱۹۵۴.

عابد صادقوف مقابله ((اندیشمند جاودان))، مجله ((دانش و زندگی)) شماره-

۸، سال ۱۹۷۲، ص ۵.

(۳۵) عابد صادقوف، منبع قبل الذکر.

(۳۶) نامه دانشوران، جلد اول ص ۶۲.

وبائبات رسانید که طول در جه از خط نصف النهار در حدود پنجاه و شش میل میباشد. (۳۷)

ژنو فزیک معروف اتحادشوروی و.و. فیدینسکی تجربی را که بیرونی هنگام اقامت در هندوستان (۱۰۲۹-۱۰۳۴ م) توسط اسطرلاب از فراز کوهی نزدیک قلعه ناند نابخا طر معلوم نمودن شعاع زمین انجام داده بود مورد بحث قرار داده و توضیح نموده است که بیرونی کار خود را بر اساس مول ذیل انجام داده بود:

$$Co.Sa = \frac{R}{R+H}$$

در فامول:

حرف ا - ارتفاع کوه ،

حرف ای - انحطاط افق را که بنظر میرسد ، نشان میدهد .

حرف آر - شعاع زمین را نشان میدهد . (شکل اول)

براساس محاسبه بیرونی شعاع زمین تقریباً معادل ۶۵۷۰

کیلو متر میباشد .

در قرن هفده آله مخصوصی اختراع گردید که امکان میداد شعاع

زمین بدقت سنجیده شود. دانشمند مشهور پیکر در سالهای ۱۶۶۹ -

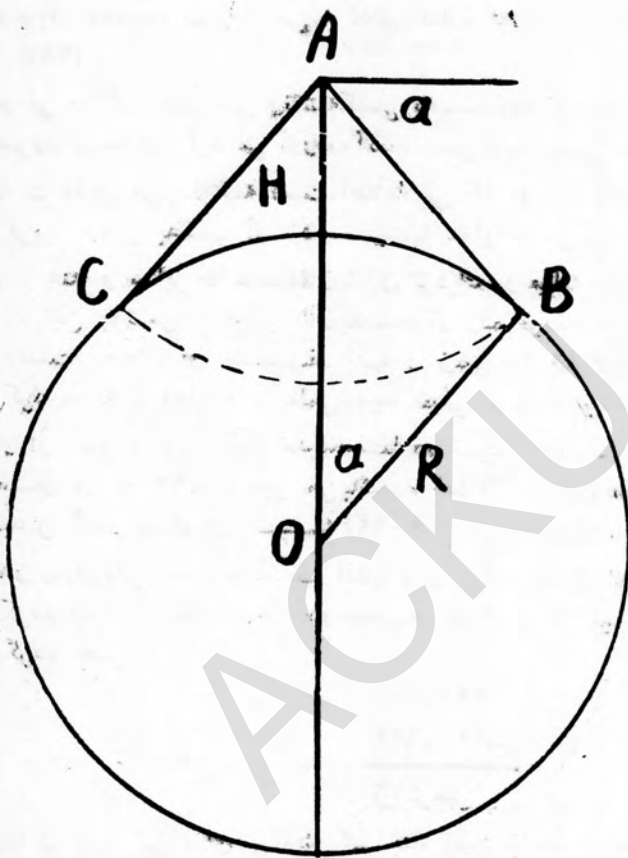
۱۶۷۰ با استفاده از متودی نوین موفق گردید اندازه حقیقی شعاع

زمین را پیمایش نماید که برابر ۶۳۷۸ کیلو متر بود است .

بیرونی با دستگاره خیلی بسیط و ابتدایی که خود اختراع کرده

بود توانست شعاع زمین را با کمی تفاوت (فقط ۲۹۵ کیلو متر) تعیین

کند و این نشاندهنده آنست که دانشمند ما از چه فهم عمیقی بر -

شکل اول مربوط به صفحه ۳۶

خوردار بوده و چه محل مناسبی را برای انجام تخریب به انتخاب می نمود و در محاسبات ریاضی تا کدام اندازه دقیق و موشگاف بوده است. (۳۸)

بیرونی در کار مساحی و نقشه‌کشی نخست اطلاعات و معلوماًت مورد ضرورت خود را گرد می‌آورده و آنگاه پس از بررسی مجدد بانجام محاسبات دقیق می‌پرداخته است. اطلاعاتی که او در زمینه پیمایش سطح کره زمین بدست آورده نسبت به معلوماًت‌های دانشمندان یونان، هند و سایر دانشمندان شرق نزدیک و میانه چون بطائی، حبش، ابن یونس و دیگران بدست آورده بودند، بهر آنکه تبیین کرده که با معلوماًت علمی جدید خیلی نزدیک می‌باشد و برای این کار از شیوه‌ای کاملاً جدید استفاده نموده است. چون هر ذراع مساوی به ۶۹۳ متر می‌باشد، لذا اگر از قام مذکور را بمرتب تبدیل کنیم مساوی به ۱۱۰۶۲۴ متر میشود، و چون آلات مدرن فزینی اندازه نصف آنها را برابر به ۱۱۱ کیلومتر تعیین کرده است، تفاوت هر دو محاسبه به کمتر از نیم کیلو متر بالغ می‌گردد یعنی :

۱۱۱,۱۰۰

۴۷۶ هجری

همچنان بیرونی برای پیمایش کمر بند زمین قاعده جدیدی وضع نمود ، این عتودوی ازین رهگذر برتری داشت که ممکن بود آنرا برای تعیین مسافت های خیلی زیاد بدون احتیاج به وسایل پیمایش پیچیده و مرکب ، فقط بر اساس محاسبات ریاضی مورد استفا ده قرار داد .

متود کار وی در عین سادگی خیلی دقیق بوده و نسبت به محاسبات اسلاف او با سنجشهای کنونی بیشتر توافق نشان -

(۳۸) آ.م. اکرم خواجہ یف ((بیرونی نئی نختین پڑھندہ ۰۰۰))، مجموعہ مقالات
بناسبت هزار مین سالگرد تولد بیرونی، نشر (افغان)، تاشکند، ۱۹۷۳، ص ۳۷.

میدهد مثلاً سنجش او را از عرض جغرافیایی شهر بلخ با بطلموس و خوارزمی مقایسه کنید :

۱- از بطلموس ۴۱ درجه

۲- از خوارزمی ۳۸٫۴۰ درجه

۳- از بیرونی ۳۶٫۴۱ درجه

۴- سنجش امروزی ۳۶٫۴۵ درجه

فقط با خلأ قیاس در بکار بردن آنها ، با پیگیری و دقت در کار و محاسبه و با در نظر داشت تمام عواملی که میتواند در سنجش و محاسبه مایه اختلاف گردد ، ممکن بود به چنین نتایج در خشانی دست یافت . (۳۹)

علامه بزرگ در زمین شناسی نیز به موفقیت های مهمی دست یافت . او مسایل مربوط به مطالعه زمین را از نگاه علمی مینگریست و با تحقیقات علمی مدلل ساخت که هر یک از بخش های سطح زمین مراحل طولانی تکامل تاریخی خاصی را از سر گذرانده اند و اولین دانشمندی است که تکامل جیو لوژیک برخی از ایالات آسیای میانه ، منجمله وادی آمو را مورد مطالعه جدی قرار داده و نتایجی که در زمینه سابقه جیولوژیک وادی رود آمو پدید آمدن دریاچه اورال بدست آورده یکی از تحلیلات بس موفقیانه جیولوژیک همان عصر بشمار میرود . او ضمن تحقیقات خود باین اصل اتکا دارد که (ابزار به خشکه و خشکه ها به بحر مبدل می گردند).

ابوریحان بیرونی نظریه پیدایش و از میان رفتن کوه ها را بر اساس عوامل طبیعی خیلی انکشاف داد و نتایجی که از پژوهش های خویش درین مورد بدست آورد دارای اهمیت بزرگی میباشد و نیز نتایجی که وی از تجارب خود برای معلوم نمودن وسعت و فواصل مراکز مختلف جغرافیایی بدست آورده اکنون مورد تقدیر و اعجاب دانشمندان معاصر قرار دارد .

(۳۹) اوزبیک سویت انسیکلو پدیه سی، جلد اول، آرتیکل بیرونی .

دکتر نجفی وداکتر خلیلی، اندیشمندان انسان ابوریحان بیرونی .

بیرونی برای تعیین عمر زمیزروشی را بکار برده که شاید بعد از آن جیولوژیستان برای تعیین عمر زمین بدان اتکا نموده اند و این روش متکی بر تغییرات جیولوژیکی در جهان طی قرون و اعصار می باشد .

یکی از تغییرات جیولوژیکی مشهور ، خروج ابحار از مواضع سابق و طغیان آن بر مواضع دیگر می باشد . صدقها و بقایای حیوانات دریایی در مناطق دور از ساحل از جمله لایمی است که زمین شناسان در این ساحه از آن استفاده مینمایند . بیرونی در کتاب «تحدید نهایات الاماکن» ضمن بحث ازین دگرگونی های سنگ عده مناطقی را که این مرحله را از سر گذرانده اند یاد آوری می نماید :

«بهمین منوال بحر به برو بر به بحر مبدل میگردد . این تغییرات تا جایی که مربوط به زمان قبل از پیدایش انسان می باشد معلوم نیست و آنچه بزمان بعد از پیدایش انسان تعلق میگیرد محفوظ نمانده ، زیرا اخبار (وقایع) در طول زمان قطع میگردد و مخصوصا (اخبار) آنچه بدان پی برند ...

گروه معینی دیگران نمیتوانند که بتدریج تکوین می یابد و جز مثلا با دیه عرب قبل از بحر بود و سپس خشکید و علایم آن هنگام حفر چاه ها و صوفها ظاهر می شود ...

این علایم عبارت از طبقات خاکی ، ریگی و یاسنگپاره ها ، کوچک اند و در میان آنها مهره ها ، شیشه پاره ها و استخوان های بدست می آید که ممکن نیست تصور کرد کسی آنها را قصد دفن نموده باشد . گاهی هم سنگهای بدست می آیند که هر گاه بشکنانی صدقها ، کودیها و آنچه بنام گوش ماهی یاد میگردد از آن بیرون می آید . این آثار یا بهمین حالت اصلی بجا مانده و یا متلاشی گردیده و جایگاه آن خالیگاههای بشکل خود آنها باقیمانده است ... نظیر اینگونه سنگها را که حاوی کودیها میباشد از صحرائی ریگی واقع در بین جرجان و خوارزم نیز بدست آورده میتوانیم . در گذشته این صحرا حیثیت بحیرهای را داشته زیرا جیحون یعنی دریای بلخ (رود آمو) بر روی آن از طریق شهر مشهور به بلخان (کراسنو - وودسک کنونی) به بحر خزر (کسپین) جریان داشت .

اکاد یمسین ح. م عبدالله یف، پس از بررسی های دقیق علمی و ارزیابی نظریات علامه بزرگ باین نتیجه میرسد که باید ابوریحان بیرونی در قطار بزرگترین اساس گذاران صاحب نظر جیولوجی، جایگاه بلند و شایسته خویش را احراز نماید.

اگر بیرونی در قطار بزرگترین پایه گذاران این علم حساب شود مبالغه نخواهد بود. بعقیده «منون» دانشمند هندی «بیرونی در توصیف موقعیت، جهت، فاصله مساحت، شکل، جهت رودخانه ها و رسوبات رودخانه یی نیم قاره هند از روش سیستماتیک پیروی میکند او به اصول و عمق مسایل میپردازد و کاری به حشو و زوائد ندارد و هیچوقت دچار اشتباه نمیشود. او جنبه های عینی عوامل را در نظر میگیرد و در اکثر موارد دلایل و اطلاعات او بی نهایت درست و قابل اعتماد معاصر است» (۴۰).

در زمینه معدنشناسی

دانشمند کبیر ابوریحان بیرونی در عرصه معدنشناسی نیز به موفقیت های درخشانی رسید. او با موفقیت هایی که پیشینیان بدست آورده بودند وسیعاً آشنا گردید و ذخایر معلومات جدید خود را بدان افزود و اطلاعات گردآورده شده را به محك آزمایش و تجزیه زد.

بیرونی در جریان تحقیقات خود برای طبقه بندی فلزات و مواد معدنی عوامل زیرین را مد نظر قرار میداد:

- ۱- چگونگی رنگ.
  - ۲- شفافیت.
  - ۳- تعیین صلابت و نفوذ شوری در آن.
  - ۴- چکش خواری.
  - ۵- خصوصیت های مقناطیسی.
  - ۶- وزن مخصوص آنها.
- و از طریق «ذوب کردن و آزمودن» استفاده میکرد.

بیرونی و زن مخصوص فلزات احجار کریمه را جزء ضروری تعریف آنها میداند و بربك اساس قانو نمند ، بخاطر تعیین نمودن وزن مخصوص آنها مساعی بخرج میدهد . کتاب «الجواهر فی معرفة الجواهر» او برای مطالعه کانیات ذخایر زیر زمینی آسیای میانه منبع مهم و گرانبها یی بشمار میرود .

وزن مخصوص آنها که اخیراً با دقیقترین ابزار و وسایل بدست آمده است بترتیب ذیل مقایسه میکند :

نام فلزات مواد معدنی	بحساب بیرونی	بحساب امروزی
یاقوت کبود	۳۹۶-۳۹۷	۴۱۳
یاقوت	۳۸۵-۳۹۴	۴۰۸
لعل	۳۵۸-۳۰۵	۴۱
زمرد	۲۷۵-۲۶۷	۲۷۷
لاجورد	۲۶۹-۲۴۱	۲۹
بلور کوهی	۲۵۶-۲۵۹	۲۶۶
نمک	۲۱۹	۲۱۷
کهربا	۸۵-۱۰۵	۱۱۰
طلا	۱۹۰۵	۱۹۲۵
سیماب	۱۳۵۸	۱۳۵۵
سرب	۱۱۳۳	۱۱۳۴
نقره	۱۰۴۳	۱۰۵۰
مس	۸۷۰	۸۹۳
آهن	۸۸۷	۷۸۶
قلعی	۷۳۱	۷۲۸

از جدول بالا برمی آید که، ابوریحان بیرونی در سنجش وزن مخصوص اجسام چه دقت و ظرافتی بکار میبرد و نتیجه کار او تا کدام اندازه با محاسبات علمی زمان معاصر متوافق و یا نزدیک به توافق بوده است .

این درست است که، بین ارقام بیرونی و ارقام کنونی یکمقدار تفاوت وجود دارد اما اگر فرق عظیمی را که بین دوران زندگی بیرونی و عصر کنونی وجود دارد مقایسه نماییم بدون گفتگو به طبیعی بودن این تفاوت پی میبریم .

بررسی دقیق کتاب «الجماهر...» بیرونی و دیگر تالیفات وی راجع به معدنشناسی بما این حق را می دهد تا او را نیز از زمره پلایه-

گذاران این رشته علم بشناسیم. اودرین علم نیز « اصول » و « متود »
جدا گانه ای وضع نموده است. (۴۱)

در زمینه فار مکو لوژی

طوریکه در بخش اول این کتاب یاد آور شدیم نخستین استاد
ابوریحان بیرونی یک نفر طبیبیو نانی بوده است. بیرونی انواع
نباتات طبی را برای او گرد می آورده و با استفاده از محضر
استاد بنام ها و خصوصیت های طبی هر کدام آنها آشنا میشده و
یاد داشتها یی با خود بر میداشته است.

این علاقمندی بمرور زمان دروی قوت میگیرد و طی سالهای طولانی
اقامت در هند، از اطبای هند و کتب طبی آنها نیز چیزهای زیادی
می آموزد.

محصول مطالعات و تجارب طولانی بیرونی درین ساحت بحیث
یکی از شاهکارهای او بنام «الصيدنة...» (صحیح آن الصیدلة)
عرض وجود میکند که دانشمند آنها در واپسین دقایق زندگی
بقید تحریر میکشدو بمثا به آخرین دست آورد نبوغ علمی خود باقی
میکذارد.

بیرونی در این اثر بعد از آنکه فار مکو لوژی (دارو سازی) را
بدقت تعریف مینماید، به مسئولیت ها و مکلفیت هایی که متوجه
دارو سازان و اطبا میگردد اشار مینماید و رهنمودهای دقیقی برای
آنها میدهد.

در کتاب، نام انواع نباتات طبی بزبانهای عربی، دری،
سریانی، یونانی و هندی داده می شود و مطالب کتاب بانقل اشعاری

(۴۱) برای معلومات بیشتر رجوع شود به: ابوریحان بیرونی، الجواهر فی معرفة الجواهر
طبع دایرة المعارف عثمانی، حیدرآباد دکن، ۱۳۵۵.

— اوزبیک سویت انسیکلوپدیه سی، جلد اول، بحث مربوط به ابوریحان بیرونی.

— دکتر نجفی ودکتر خلیلی اندیشمند و انسان ابوریحان بیرونی.

— م. ا. اکرم خواجه، مقاله «بیرونی نخستین پژوهنده ۲۰۰۰ مجموعه مقالات، نشر -
(فن)، تاشکند، ۱۹۸۳.

که بموضع ارتباط میگیرد و نیز با ذکر قصص و حکایات جالب آراسته میشود که از جنبه خشک علمی آن میکاهد.

بیرونی بمثابه یک دانشمند مدقق، هر یک از نباتات طبیعی را با ذکر خصوصیت های آنها تعریف میکند و محل پیدایش و شرایط زرع هر کدام را بتفصیل ذکر می کند و موارد استفاده آنها را نشان میدهد.

بیرونی تجارت و معومات گرانبهای خویش را در زمینه دارو سازی و دارو شناسی طور فشرده درین اثر گرد آورد و موقع برجسته خویش را درین ساحت دانش نیز عملاً تثبیت نموده است.

در ساحت علوم طبیعی

بیرونی بعلوم طبیعی نیز مانند سایر علوم بمثابه یک فیلسوف وارد بود و پیوسته میکوشید تا مسایل اساسی مربوط به اشیا را به قدر ممکن بر اساسهای واقعینانه درک نماید و این یکی از مهمترین جوانب خدمات علمی او بشمار میرود. (۴۲) مثلاً در توجیه هیدروستاتیک (استاتیک مایعات) تصاعد آب چشمه ها و فوران آب برخی چشمه سارها، نسبت بشرایط عصر خود خیلی جلو رفته، بر تمام تصورات بسیاس درین مورد خط بطلان کشیده و بابکار بردن قاعده معروف ارشمیدس (۴۳) توازن مایعات علل صعود آب فواره ها، چشمه سارها و ترشح آب چاه ها را به وضاحت شرح داده و از ارقامی که امروز در علم حساب شرق و غرب

---

(۴۲) واحد زاهد وف، مقاله ((متفکر ۱۰۰۰)) مجله دانش و زندگی، نشر فن، شماره ۸ سال-

۱۹۷۳

(۴۳) ارشمیدس ((۲۱۴-۲۷۸ ق م)) از مردم سیراکوس بود و در ریاضیات مقامی عالی داشت. در ترقی و انکشاف علم استاتیک مسماعی فراوان بکاربرد سیستم اعداد یونانی را کامل ساخت، اولین تحقیقات را در باره هندسه بی نهایت کوچکیها صورت داد و بسیاری از مسایل هندسه را مطرح نمود.

بگزار میرود حرف زده است، چنانچه در کتاب الآثار الباقیه می گوید :

«اما فوراً ن چشمه ها و صعو دآب بسمت بالا علتش اینست که خزانہ آن از خود چشمه ها بالا تر جای دارد ، مانند فوارات معمولی و هر گونہ آب هرگز بسوی بالا جز اینکه منبع آن بالاتر باشد نه - خواهد رفت . بر خیز از چاه ها این طور است که آب از اطراف آن بتوسط ترشح جمع میشود و ماخذش از آب های نزدیک با نیست و سطوح زمین هایی که آب از آنجا درون چاه جمع شده با آب داخل چاه که ماده آن محسوب میگردد یکی است و بر خیز از چاه ها آب آن بزودی فوراً ن می یابد و این قبیل آبها را میتوان بر روی زمین فوراً ن داد که بر سطح از ضرس جاری شود و این امر بیشتر در زمین های نزدیک بکوه که دریاچه و رودخانه ژرف و عمیق و سطح نباشد ، اتفاق می افتد و چون ماخذ آب از خزانہ هایی که از سطح زمین بالاتر است باشد ، آبرا اگر محصور کنند ، فوراً ن خواهند یافت و اگر خزانہ آن پایین تر باشد ، نمیشود آبرا فوراً ن و یا جریان داد و گاه اتفاق می افتد که خزانہ آن در منبعی است که هزاران ذراع بالاتر از آنجایی است که میخواهیم آبرا جریان دهیم و این قبیل آبها امکان دارد که در رؤس قلعه ها و مناره ها صعود کند .» (۴۴)

بیرونی در بعضی از رساله های خود مسایل علمی متعدد را بطوری مورد مذاقه قرار داده که نشاندهنده نبوغ او در ریاضی و برتریش بر معاصرینش میباشد ، مثلاً در رساله «افراد المقال فی امر الظلال» خطا و اشتباهاتی را که از دانشمندان نظیر ثابت بن قره و الکندی (۴۵) سر زده تصحیح نموده است .

(۴۴) برای معلومات بیشتر رجوع شود به ترجمه فارسی الآثار الباقیه، ص ۳۰۶-۳۱۲.

(۴۵) الف- ابوالحسن ثابت بن قره (۸۳۵-۹۰۰م)) زندگی خود را بحیث صراف

آغاز کرد و سپس به بغداد رفت و به علم فلک و ستاره شناسی اشتغال ورزید و در زمانه منجمین خلیفه المعتضد شامل گردید و نیز به طب و ریاضی پرداخت . در ترجمه عربی مهارت داشت و زبان سریانی و غیره آشنا بود . در هندسه ، نجوم ، طبیعیات ، منطق ، فلسفه ، موسیقی علم اخلاق ، حساب و روانشناسی تراجم و تالیفات زیادی دارد .

چنانچه درین رساله ضمن نقد یکی از کتب ثابت بن قره مینویسد :
 « از ابو الحسن ثابت بن قره در مسایل مورد علاقه اش اشتبا هـی
 سر زده و آن اینکه گوید : نو راز سوراخ بداخل خانه بشکل استوانی
 میتابد بنا بر آن دیوار ها آنرا بصورت قطع ناقص قطع مینمایند .
 گویی فقط استوا نه اختصا صـ باین قطع دارد نه مخروط و حال -
 آنکه تابش شعاع مذکور بشکل مخروطی میباشد نه استوا نه یی .
 مثلا درین شکل (شکل دوم) آفتاب (ا-ب) دیوار (م-س)
 و سوراخ (ح-د) است .

نوریکه از سوراخ بداخل میتابد استوا نه یی نیست زیر ا
 سوراخ کو چکتر از آفتابست .

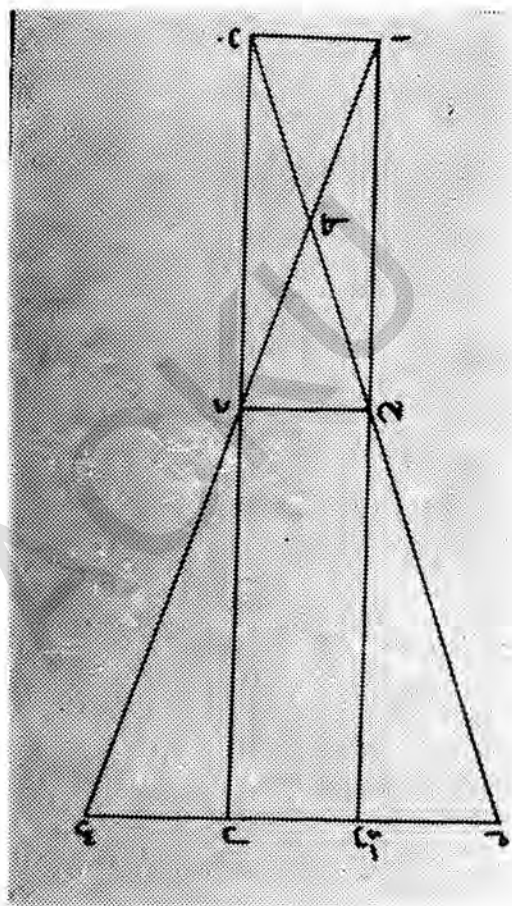
فرض کن هر دو با هم مساوی باشند در آنصورت نیز تابش
 شعاع نمیتواند بشکل استوانه (ا، ح، ک-ل، د، ب) باشد بلکه از
 (ب، ح) شعاع (ب، ح، م) و از (الف) شعاع (ا، د، س) امتداد می یابد .
 پس دیوار (م، س) مخروط (ط، س، م، ط) را بصورت قطع ناقص
 قطع مینماید . هر قدر سوراخ دورتر از دیوار باشد انداز ه قطع
 بزرگتر است زیرا را س مخروط یعنی (ط) در جهت آفتاب قرار دارد .
 هرگاه سوراخ کو چکتر از آفتاب باشد هم وضع بر همین منوال ، یعنی
 شعاع دارای شکل مخروطی خواهد بود نه غیر آن .

ابوریحان بیرونی اسلوبهای غیر عملی و بی پایه یی را که در
 کیمیا متداول بود بی رحمانه تحت انتقاد قرار داد و خصوصیت -
 های سحر آمیزی را که به برخی از سنگهای گرانبها و یا مواد
 معدنی نسبت داد ه میشود رد کرد و در اثر کاوشهای خود باین نتیجه
 رسید که کیمیاگری باتفکر سلیم و اصول علمی مغایرت دارد .

بقیه پاورقی صفحه ۴۶، نمبر ۴۵ :

ب- ابویوسف یعقوب الکندی در کوفه متولد گردید و بنام ((فیلسوف عرب)) شهرت
 یافت . تحصیلات خود را در بصره و بغداد پایان رسانید و بدر بار عباسیان مقرب گردید .
 الکندی کتب یونانی را بزبان عربی ترجمه کرد که از روی آن بزبان یونانی نقل شد . او
 دانشمندی بزرگ در علم فزیک بود و مذهب معتزلی داشت . الکندی در سال ۷۸۳
 درگذشت .

شکل دوم مربوط صفحه ۲۷

اودريك اثر خود راجع به مساحت، درباره پیشگویی بر اساس نجوم مینویسد :

«صنعت پیشگویی عموماً بر اساس بسیار ضعیف استوار است بنابراین نتایجی هم که از آن حاصل میگردد بی پایه میباشد.»
بعقیده بیرونی اینگونه علومی چون وسیله کسب منفعت و منبع درآمد در اختیار مشتاقان و فریبگران و حقه بازان قرار دارد.

جلال همایی در صفحه « نز » مقدمه محققانه ای که بر کتاب «التفهیم لا وائل صناعة التنجیم» بیرونی نوشته یاد آور میشود و اگر در باب احکام نجوم احیاناً چیزی مخالف عقل صریح نقل شده اولاً بر سبیل تعلیم و تفهیم اصطلاحات اهل صنعت بوده است نه بیان اعتقاد و ثانیاً خود استاد ابوریحان بیشتر از همه کس به سستی مقدمات و آشفتگی قیاسهای این فن پی برده و عقیده خویش را بدینگونه صریحاً اظهار فرموده است :

«اعتقاد ما اندرین ثمره و اندرین صنعت مانند اعتقاد کمترین مردم مان است.» (۴۶) یعنی کسانی که عقیده به احکام نجوم ندارند. بیرونی درباره ارقام هندی اسطرلاب و افلاک مقالات علمی زیادی دارد و گفته است که زمین کروی است و اجسام بسوی مرکز زمین جذب میگردند و درین باره استدلالهای علمی جالبی دارد.

از نظر بیرونی طبیعت دارای قانونمند ی ثابت بوده و هیچگاه خطا نمیکند. حتی اوه ظهیر موجودات شاذو نادر را مانند برخی-ها با اشتباه طبیعت تاویل نمیکند، بلکه آنها ناشی از خروج ماده از حد اعتدال در کمیت میدانند و بر همین اساس این حکایت را که در یکی از شهرهای یهود آب در یوم السبت (روز شنبه) فرو میکشد و تا انقضا ی روز مذکور آسیا بها از حرکت باز میمانند، رد میکنند (*).

(۴۶) - ابوریحان بیرونی التفهیم لا وائل صناعة التنجیم به تصحیح و تحشیه جلال-

همایی ص ۲۱۶

(*) ت. ج. دی. بور، تاریخ الفلسفة فی الاسلام، ترجمه و تعلیق محمد عبدالهادی ابوریحان

جهان بینی و اندیشه های اجتماعی بیرونی

ذکای تند، روح حساس و حقیقت جوی ابوریحان بیرونی چهار چوب روش فلسفی زمان را در هم می شکند و فراتر از آن پرواز میکند. اطلاعات عمیق فلسفی وی اجازه نمی داد تا در برابر آنچه نزد دیگران از جمله مسلمات پنداشته شده مهر سکوت بر لب زند و شك و تردیدی را که برایش دست می دهد بازنگوید. او در آنجا که پژوهندگان را توصیه مینماید تا نتایج حاصله از تحقیقات خویش را قطعی و نهایی نپنداشته مکررا دست به تحقیق و تجربه زنند تا شك و تردید زایل گردد و یقین قطعی حاصل شود، «در جستجوی پروسواس و بی غرضانه حقیقت» است که شرط پیشرفت معرفت انسانی میباشد.

بیرونی در عین آنکه تحقیقات خود را آزادانه انجام میدهد هیچگاه دستخوش احساس غرور و تکبر نمیشود و امکان تردید و خطا را از نتایج پژوهش خویش دمسلوب نمیداند.

او در فلسفه روش جدا گانه ای برای خود دارد که بازویش متداول آن زمان که توسط الکندی و فارابی (۴۷) پی ریزی گردیده بود، متفاوت

---

(۴۷) ابن نصر فارابی (۸۷۳-۹۵۰ م) در قریه قازاب متولد گردید و در دمشق درگذشت. خانواده او از یک قبیله ترکی بود. فارابی که از بزرگترین فلاسفه شرق است، فلسفه را از نزد علمای نصرانی فراگرفت. در بغداد در دربار سیف الدوله صاحب حلب اقامت داشت. بعد از ارسطو به «معلم ثانی» ملقب گردید. در ریاضیات و موسیقی وارد بود. اختراع قانون را که (نوعی آله موسیقی است) بوی نسبت میدهند. فارابی کتب متعدد دی در فلسفه ریاضیات دارد که مشهورترین آنها عبارتند از: احصاء العلوم، مقالة فی العقل، الجمع بین رأی الحکیمین افلاطون و ارسطو، طالیس قدوس الحکم و غیره. او بر آثار ارسطو و دیگر فلاسفه یونان شرحهای مفصلی نوشته است.

است. با این معنی که تمام پدیده ها و اندیشه های فلسفی را در معرض شك و تردید علمی قرار میدهند و دقیقترین جوانب آنها را در معرض سوال میگذارد.

پیرونی در حلقه علمی علی بن مامون (اکادمی مامون) درخوارزم با بزرگترین متفکرین عصر از جمله با ابن سینا پیوند داشت و این پیوند موجب آن میگردد تا روی مهمترین مسایل علمی بین آنان مناقشه و گفتگو صورت گیرد.

هر دوی آنها در صف مقدم دانش و فلسفه پیشرو عصر قرار داشتند و با اینکه هنوز در سنین جوانی بودند، استعداد سرشار و خلاقشان از شخصیت پر نبوغ آنها حکایت میکرد و افکار عمیق علمی آنان از همان بدو امر توجه حلقه ها و شخصیت های علمی را بسوی خود میکشاند.

در آن روزگار تعلیمات ارسطو بر تمام حلقه های علمی مسلط بود و عدول از خطوط اساسی آن بدعت و انحراف پنداشته میشد.

بین این دو دانشمند در طرز تفکر و نحوه برخورد با فلسفه ارسطو تفاوت محسوس و جدی داشت:

ابن سینا به ارسطو چنان استنادی بزرگ اعتقاد داشت و از پیروان سرسخت وی بود، اما ابوریحان پیرونی را عقیده چنین بود که فیلسوفیو نان باستان با اینکه افقهای نوینی در برداشتن فلسفه گشوده و ازین رهگذر خدمات بزرگ و فراوانی نشدنی به جهان علم انجام داده و حقی بزرگ بر خلاف خود دارد، در تمام نظریات خویش مصیبت نیست.

پیرونی که بر اساس متود تحقیق علمی خویش بیشتر به تجربه اتکا داشت و نخست هر پدیده ای را بنظر شك و تردید مینگریست و سپس آنرا نقادانه مورد بحث و ارزیابی قرار میداد آثار ارسطو را نیز باشور و ولع پایان ناپذیر میآموخت و اندیشه های علمی او را موشگافانه بررسی میکرد. پیرونی در جریان این تحقیق بیک سلسله معضلات علمی برخورد و باتضادها و شبهاتی در اقوال و نظریات ارسطو مواجه گردید، و لازم دید این شبهات و معضلات را طی سوا لهایی با ابن سینا که در عمق آراء ارسطو وارد بود در میان ببرد. لذا اشکالاتی را که در زمینه مسایل « کتاب

السماء والعالم» (کتاب آسمان و جهان) ارسطو برایش دست داده بود ضمن ده سوال و نیز معضلاتی را که در مورد «کتاب الطبیعه» ارسطو پدید آمده بود طی هشت سوال تدوین نمودی به ابن سینا فرستاد و از وی در باره آنها توضیح خواست. خلاصه سوالات بیرونی از ابن سینا چنین است:

۱- اعتراض بر ارسطو در باره خفت و ثقل فلک و نیز امکان حرکت مستقیم و مستدیر آن.

۲- اعتراض بر ارسطو در مورد قدم جهان و در خصوص اتکالی درین زمینه بر سخنان پیشینیان.

۳- اعتراض بر ارسطو و دیگر حکمای متقدم در باب جهات شش گانه که از چه روی جهات را منحصر در شش دانسته اند.

۴- اعتراض بر ارسطو که چرا جزء لایتجزا را انکار کرده و جسم را متصل واحد دانسته است.

۵- اعتراض بر اینکه چرا ارسطو وجود عالمی را غیر از عالم محسوس مامتنع شمرده، با اینکه گروهی از حکما آنرا ممکن دانسته اند و بر همین امکان وجود آن نیز واضح است.

۶- اعتراض بر ارسطو که چرا شکل فلک را کروی دانسته و گفته است که اشکال بیضی و عدسی در حرکت مستدیر بخلاف محتاجند و حال آنکه ممکن است شکل فلک بیضی و عدسی باشد و خلاصه نیز لازم نیاید.

۷- اعتراض بر وی در باب تعیین یمین (راست) و جهت شرق.

۸- اعتراض بر ارسطو در باره کرویّت شکل نار با آنکه بعقیده ارسطو لازم است که شکل نار غیرکروی باشد.

۹- سوال از حقیقت حرارت و شعاعات که اجسامند یا اعراض
۱۰- در باره استفهام از حقیقت استحاله و انتقال عناصر که استحاله آنها بریکدیگر از چه قبیل است.

۱۱- در باره علت جریان حرارت در آب.

۱۲- در باره چگونگی حرکات عناصر اربعه بطرف مرکز یا بطرف محیط.

۱۳- در باره چگونگی ادراک باصره.

۱۴- در باره علت مسكون بودن ربع شمالی زمین و مسكون نبودن سه ربع دیگر.

۱۵- در باره جهات سطوح و کیفیت تماس آنها با یکدیگر.

۱۶- در باره وجود یا عدم خلا.

۱۷- در باره شکستن اشیاء در برابر حرارت و برودت شدید.

۱۸- در باره باقی ماندن یخ بر روی آب. (۴۸)

چون این سوا لها به ابن سینا رسید، پس از مدتی در برابر هر يك جوابی نوشت و چنانکه محققان گفته اند، اهداف ابن سینا از آن اثبات سخنان ارسطو بوده است نه تحقیق بخاطر روشن ساختن حقایق امور.

از آنجا که این جوابها روح متجسس و حقیقت جوی بیرونی را قناعت نمیداد اعتراضاتی بر آنها نوشت و به ابن سینا فرستاد و طی این اعتراضها بر جوابهای او انگشت نهاد، آنها را سطحی دانست و توضیح نمود که این پاسخها به تحقیق و تجربه استوار نیستند، و در نتیجه منظر علمی جالبی آمیخته با بر خورد هایی بین هر دو دانشمند بوجود پیوست که نمودار دید عمیق فلسفی و درک وسیع علمی آنها میباشد. در این موقع ابن سینا هجده ساله بود و بیرونی بیست و پنج سال داشت. (۴۹)

قابل یاد آوری است که بیرونی از جمله پاسخهای ابن سینا فقط به پاسخهای سوالات شش و هشت اعتراض ندارد و ابن سینا نیز ملاحظات بیرونی را در سوال ششم می پذیرد و درست می داند.

(۴۸) متن سوال و جواب ابوریحان بیرونی و ابن سینا. نشریات (فن) تاشکند ۱۹۷۳.

- نامه دانشوران، جلد اول، ص ۱۱۶، چاپ قم.

دکتر ذبیح الله صفا، تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی، جلد اول، ص ۲۸۴-۲۸۵.

(۴۹) غ. ی. معروف، ابوریحان بیرونی، نیکولای کوپرنیک و دانش کنونی، تاشکند.

۱۹۷۳، ص ۸۶.

طوری که از بررسی سوال ها و جواب ها بر می آید ، ابن سینا پدیده های مربوط به حرارت را نسبت به بیرونی بهتر و عمیقتر در نظر گرفته است ، چونکه حالات پسیکو لوژیک و خصوصیت های فیزیولوژیک انسان در آنوقت از روی حرارت توضیح داده میشد و ابن سینا در طب عمیقاً وارد بود ، لذا توانسته است درین ساحت بیرونی را تحت تأثیر قرار دهد . (۵۰)

عقیده ابوریحان بیرونی درباره نور ، حاکی از جسمیت آنست و او بر عقیده ابن سینا و ارسطو بر اینکه روشنائی کمال جسم شفاف و از جمله لوازم و ذاتیات آنست اعتراض میکند و نور را فـ حد ذاتـه جسمی تصور میکند . (۵۱) چنانچه طی سوال نهم خود نور را ماده و یا به افاده صحیح تر نمودی از ماده میدانده و در اطراف تأثیر نور بر اجسام شفاف و غیر شفاف معلوم می دهد . تأثیر افکار ابوریحان بیرونی بر ابن سینا از خلال آثار ریکه بعداً مینویسد مشهود است ، چنانچه در آن بخش کتاب (دانشنامه) که پیرامون مسایل طبیعی بحث میکند در باره نور یک مقدار معلومات کافی و درست می دهد . مثلاً در این اثر ضمن پاراگراف « توضیح لایعنی - نبودن افکار کهن در باره دید » چنین مینویسد :

« در مورد دید ، بین دانشمندان اختلاف است . برخی دانشمندان قبل از ارسطو چنین پنداشته اند که نخست نور و روشنائیها از چشم (پیننده) خارج میشود و پس از رسیدن به اجسام قابل رویت میگردد . این (سخنی است) بیموده ، چگونگی نمیتواند آنقدر روشنائی در چشم موجود باشد که برای دیدن عالم از زمین تا آسمان کفایت کند؟ » (۵۲)

ابن سینا در پاراگراف بعدی بر اساس مفاهیم عینی سبب این حادثه را که چرا اجسام هنگام دور شدن از چشم ، کوچکتر بنظر میرسند ، طور سیستماتیک توضیح مینماید و آنرا با اتکا به اساس-

(۵۰) ف. ذکر الله یف. اندیشه های بیرونی و ابن سینا در مورد یک سلسله مسایل فیزیکی ، مجموعه مقالات به نسبت هزارمین سالگرد تولد بیرونی ، تاشکند ۱۹۷۳ ، ص ۱۷۲ .

(۵۱) دکتر ذبیح الله صفا . تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی ، جلد اول ، ص ۲۸۶ .

(۵۲) اوزبیک سویت انسکلوپدیه سی ، جلد اول ، ص ۶۷-۶۶ .

های هندسی اثبات میکند و در باره سرعت نور چنین میگوید :
«رعد (برق) را میتوان دید و شنید. برق نخست بنظر میرسد ، اما صدا پس از حرکت در هوا بگوشت می رسد ... يك مثال دیگر :

گازری را که در فاصله دو رقرار دارد ، هنگامی که لباس را برای شستن بر سنگ میزنند می توانیم ببینیم ، اما پس از گذشتن يك زمان معین آواز آن بگوشت می رسد.»

ابوریحان بیرونی بارها سوا لها و ایراد اعتراضها بر پاسخهای ابن سینا ماهیت يك سلسله مسایل فزیک را بدرستی توضیح کرده و بدین وسیله در تکمیل تشکّل تفکر علمی ابن سینا تاثیر خود را بجا گذاشته و ابن سینا نیز بروی تاثیر وارد آورد . هرگاه آثار علمی این دو متفکر بزرك بشکل مقایسوی مورد تدقیق و مطالعه قرار گیرد در روشن شدن تاثیر متقابل آنها كمك مؤثری خواهد نمود .

این حقیقت که مناظره علمی هر دو دانشمند در ایجاد های بعدی آنان تا چه حد تاثیر مثبت داشته ، تا حدودی واضح است ، آنها می دانستند که در جریان بحث و مناقشه حقایق روشن میگردد . بنابراین بایکدیگر دانشمندان دیگر نیز بسوا ل و جواب پرداخته و حتی برخی آثار خویش را نیز به همین طرز تالیف نمود ه اند .

مثلا ابن سینا « کتاب الاشارات والتنبیها ت » و « قراضه طبیعیات » و بیرونی « کتاب التفهیم » خود را با استاده ازین روش نوشته اند .

آثار ابن سینا و ابوریحان بیرونی در ساحت علوم معین برای رشد و انکشاف آنعه دانشمندان شرق که پس از آن دو آمدند ، زمینه مساعدی بوجود آورد ، و راه حرکت آنان را در جهت تکامل هموار ساخت .

اعتراضات ابوریحان بیرونی ازین نقطه نظر حایز اهمیت زیاده است که منعکس کننده برخی از آراء و اندیشه های خاص او می باشد ، مثلا از خلال آنها میتوان پی برد که بیرونی برخلاف اکثر فلاسفه معاصر خود باینکه هر يك از عناصر طبیعی محل خاصی دارند اعتنا نداشته است .

فلا سفه آنز مان عقیده داشتند که «ثقیل ترین عنصر از عنا صراربعه در مرکز و بر فوق آن کره آب و زیر آب آن کره هوا و بر فراز آن کره اثیر است» و لی ابوریحان بیرونی درین مورد با آنان هم عقیده نیست و میگوید: مرکز نقطه ای بیش نیست که هیچ چیز در آن نمیتواند جایگزین گردد، محیط نیز سطحی است و همی که گنجایش جسم را ندارد تا اجسام بتوانند بدان صعود کنند، علاوه برین در تجربه مشاهد میکنیم که هر گاه آبرازها سازند بمرکز متمایل میشود بنابراین ادعا که مکان طبیعی آب فوق کره خاک است باطل میباشد و همچنین برای سایر عناصر نیز نمیتوان جای خاصی معین ساخت. (*)

ابوریحان بیرونی در باره تعدد و کثرت جهان، نیز توسن اندیشه دوانده و بر خلاف ارسطو معتقد است که غیر ازین عالم عوالم دیگری نیز وجود دارند که در نوع و طبیعت خود با این عالم موافق و لی در تشخص مابین میباشند، چنانچه طی سوال پنجم خود از ابن سینا میگوید: باآنکه گروهی از حکما وجود عالمی را غیر از عالم محسوس ناممکن دانسته اند، چرا ارسطو آنها رد کرده و جز همین عالم محسوس و جود عالم دیگر را امتنع شمرده است و حال آنکه اطلاع ما بروجود این عالم از طریق حواس است و این امر دلیل آن نمیشود که وجود عالم را غیر از عالم محسوس خود انکار کنیم.

ارسطو عقیده داشت که مبدأ حرکت از طرف راست است و بر اساس آن حرکت ستارگان را از شرق اثبات می نمود، اما از نظر بیرونی برای فلک کروی، راست و چپ نمی توان شناخت و مشرق هر موضع، مغرب موضع دیگر است.

ابوریحان بیرونی بر رویهم در اعتراضات و ایراداتی که در مسایل فیزیکی بر ابوعلی و ارسطو وارد میکند موفق و بعقاد صحیح علمی نزدیکتر است.

بیرونی طی کتابیکه در آثار محمد بن زکریای ری و آثار خود را ذکر نموده، گوشه ای از مطالعات خود را در فلسفه اظهار داشته است و نیز طی بحث هایسی که پیرامون موضوعات گوناگون

(*) دکتر ذبیح الله صفاء، تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی، جلد اول، ص ۲۵۸.

در آثار خود مینماید ، میتوان به اندیشه های فلسفی او بر خورد . او هنگامیکه در هند اقامت داشت برخی از کتب فلسفی هندوان را به عربی ترجمه کرد که از آنجمله « کتاب شامل » را میتوان نام برد و خود نیز در باره کلیات مسایل علمی تالیفات داشته است که از آنجمله اند : « مقالة فی اسباب السخونة الموجودة فی العالم و اختلاف فصول السنة » و « مقالة فی البحث عن الطریق المتعارفه المذكورة فی کتاب الآثار العلویة » و غیره .

او به آثار محمد بن زکریای رازی سخت علاقمند بود و بسایر همین علاقمندی کتابی درمعرض آثار وی پرداخته و از تو هینی که ابن سینا نسبت به محمد بن زکریای رازی روا داشته و او را « متکلف فضولی » خوانده ، سخت بر آشفته شده و ضمن اعتراض بر جواب مساله چهارم اظهار رشگفتی می نماید که ابن سینا با وجود آنکه خود از خرمین دانشمندی و خوشه چیده و استدلالات خود را در انکار جزعلایتجزا از وی گرفته ، چگونگی بخود حق میدهد در باره وی سخنان تو هینی آمیز بگوید .

علاقمندی او به آثار رازی (۵۳) بعدی بود که در تحت تاثیر آن به بررسی عقاید و کتب مانوی پرداخت و لی از آنجا که در محیط کار و زندگیش تعصب شدیدی در برابر همچو مسایل وجود داشت از تظا هر باین تحقیقات خودداری می ورزید و چنین می پنداشت که کمترین اظهار اطلاع پیرامون حیات رازی و آثار و عقاید وی خصوصاً مت مخالفان را بر خواهد انگیزخت و اسباب اذیت و آزار او را فراهم خواهد ساخت و این مظنه را به وجود خواهد آورد که او را نیز در عداد

---

(۵۳) ابوبکر محمد بن زکریا بن یحیی الرازی ملقب به (جالیانوس عرب) فیلسوف عالم طبیعی و کیمیا و طبیب بزرگی است که یکی از همایران یافه جهان میباشند . رازی بسال ۳۵۹ درری متولد گردید و بسال ۴۱۲ در همانجا وفات یافت . او فلسفه ، ریاضیات ، طب ، نجوم و ادبیات را عمیقاً فراگرفت و درری و بغداد سرپرستی شفاخانه هارابدوش داشت . رازی در کیمیا مطالعات و تجارب زیادی دارد و در آخر عمر در اثر مطالعه زیاد و کثرت تجارب کیمیاوی به آبریزی چشم و سرانجام بکوری مصاب گردید . از تالیفات مهم او ست : (الحوای) ، « مخاریق الانبیاء » ، « النفس الصغیر » ، « النفس الکبیر » ، « فی السیرة الفلسفیه » و غیره .

پیروان رازی شمارند و از آنانی محسوب دارند که در اثر مطالعه کتب محمد بن زکریای رازی و تحقیق در روش او، به کتب مانی (۵۴) و پیروانش راه برده اند و شاید از همین جهت بعضا محمد بن زکریای رازی را مورد حمله قرار داده است (۵۵).

بیرونی مانند اکثر دانشمندان و اندیشمندان زمان خود از نظر جهان بینی بر اساساتی که در همان عصر تسلط دارد، متکی است، اما فرق وی با دیگران اینست که می گویند حل مسایل مربوط به جهان بینی خود را به نتایجیکه از طبیعات و علوم دقیق بدست آمده، پیوند دهد. او تمام پدیده های طبیعی را که دستخوش تکامل و از میان رفتن است بدقت تحت مطالعه قرار میدهد و بر این نقطه نظر توقف مینماید که در طبیعت آنچه در سکون و انجام محض باشد، وجود ندارد. تمام اشیای جهان پس از زمانی معین از حالتی بحالتی دیگر درمی آیند. نظر ابوریحان بیرونی در مورد توضیح پیدایش جهان به (اتومیزم) نزدیک است. اتومیزم او کاملاً در نقطه مقابل نظر یا دانشمندانی قرار میگیرد که هر نوع خصلت مادی اتوم ها و هر نوع دگرگونی را انکار مینمایند.

بعقیده او اساس و پایه معرفت انسانی، معلوماتی است که بالوسیله ارگان های احساس ماحصل میشود، از گانهایی که منبع تمام معلومات ما در بار جهان می باشند. او برای کسب معرفت علاوه بر تعقل به تجربه که وسیله تدقیق معلومات بدست آمده و وسیله دست یافتن به معلومات جدید میباشد، روی می آورد (۵۶). بیرونی در اثبات تحقیقات عمیق باین نتیجه میرسد که میتوان پدیده های طبیعت را درک نمود و با سرار آن پی برد و برای این منظور باید فاکت ها و مواد بدست آمده طور پیگیر مورد مطالعه و بررسی قرار داده شده، خصوصیت های آنها درک گردد و از معلوم به مجهول و از نزدیک به بعید راه برد شود.

(۵۴) مانی. نقاش و متفکری که در دوران سلطنت اردوان چهارم اشکالی بدینا آمد و کتاب نقاشی خود را بنام «ارژنگ» بوجود آورد و کتب فلسفی متعددی نوشت.

(۵۵) دکتر ذبیح الله صفا، تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی، جلد اول، ص ۲۸.

(۵۶) اوزبیک سویت انسیکلو پدیه سی جلد اول، ارتیکل ابوریحان بیرونی.

اما عده ای از محققین با وجود داینهاه بینش عمیق فلسفی و با همه تو جهی که او به مهمترین مسائل فلسفی اظهار داشته و با وجود آنهاه ذکای تند و استدلالها ی نیرو مند منطقی ، نخوا سته اند نام او را فهرست فلاسفه و حکمائت نمایند و بعضا با کلمات و عباراتی که هیچگو نه مناسبتی بمقام شامخ علمی و شخصیت بزرگ او نمیتواند داشته باشد ، نام او را برده اند .

حقیقت امر آنست که ابوریحان بیرونی با اطلاعات وسیعی که از عقاید و اندیشه های مختلف گردآورده بود ، نمی توانست از روش معمول زمان پیروی کند و بحیثیک مقلد ، فلسفه ارسطو و نظریات شارحین او را بدون چون و چرا بپذیرد و از وارد ساختن اعتراضات خود به نظریات این فیلسوف خودداری ورزد ، لذا بنابر سنت متفلسفین اسلامی در شمار فلاسفه محسوب نشد و علاوه بر این ابوریحان بر خلاف مسایل ریاضی در مسایل الهی تا لیفات مدون و مرتبی که بعدا بصورت کتب درسی مورد استفاده یا مطالعه اهل فن قرار گیرد نداشت ، تا شهرتی درین زمینه حاصل کند. (۵۷)

ابوریحان بیرونی در زمینه مسایلی اجتماعی نیز اندیشه های سودمند و عالمانه ای از خود بجا گذاشته است ، بینش وسیع و لوژیک بیرونی ، شاهد زنده وسعت دید و تفکر او محسوب می گردد .

او در توضیح پدیده های اجتماعی نقش عوامی نظیر محیط جیو لوژیک و نیاز مندیمهای مادی مردم را در نظر میگیرد . چنانچه در «تحدید نهیات الا مکن ....» میگوید : «انسان در اثر کثرت نیاز مندیمهای خود و به نسبت در اختیار نداشتن وسایل دفاعی و کثرت دشمن ، بخاطر ضرورت دفاع از همدیگر و بخاطر انجام دادن اموری که برای تامین زندگی خودش و دیگران ضروری بود ناگزیر شده در جامعه با اقارب و قبیله خویش متحد گردد .»

بعقید • بیرونی ، ژبان در اثرنیاز مند . یهای انسان به معامله متقابل ونیز در اثر نیاز مند یهای مادی و معنوی او به پیدا یشس انواع علوم پدید آمده است .

گر چه تمام قوانین و مقررات انتقال حاکمیت از نسلی به نسل دیگر برای او معلوم است ، با آنهم شایستگی این و یان نمایند دولت رابرای تنظیم امور ، مربوط به داشتن استعداد رهبری او در اداره دستگاه دولت میداند .

بعقید • بیرونی و وظیفه انسان آنست تاروی زمین را معمور و آباد گرداند ، بیا راید ، زیبا یی بخشودند بیر امور آنرا از نا حیه سیاسی بدست گیرد . (۵۸)

بیرونی هنگام بحث را جع به کرکتر انسان میخواست دگرگونی های ویژ • آنرا با ضدیت هایی که در طبیعت او موجود است تفهیم نماید : « بدن انسان در طبیعت خود از اجزای متضاد دیکه جز با اجبار مجبور کنند • بهم جمع نمیگردند ، ترکیب یافته است » و با در نظر داشت اینگونه حالات متضاد میگوید :

« انسان ها در جریان زندگی در حالات متفاوتی قرار میگیرند ، و از حالی بحال دیگر بر میگردند آنها بانوعی ازین حالات ستود • میشوند و بابرخی دیگر سزاوارنگو هس می گردند » و میگوید : « قطب پسندیدگی مروت (کمالمردانگی) و اساس مروت مبنی بر طهارت و پاکیزگی است ، و مردم درین مورد سه نوع اند :

— آنکه قدرت کار پسندید • را دارد و به انجام آن قادر است .
— آنکه در عین فقر و تنگدستی از پاکیزگی و طهارت بهره دارد .
— آنکه بین دو حد قرار میگیرد دبا عوایدی ناچیز حیات بسر میبرد و دوستی را بر میگزیند و مایه خوشبختی خود را در آن دوست نیکو سیرت می یابد که با وی چون یک روح در دوتن اند و هر یک از آن دو ، از هر آنچه دوستش را پسندید • نیاید ، دوری گزینند » .

بیرونی تمام جوانب منفی انسان هارا نکو هس و خلصت های نیکو و عالی آنرا ستایش میکند و میگوید « نزد یکتو یین

(۵۸) اوریخان بیرونی، کتاب «الجواهر فی معرفة الجواهر» طبع دائرة المعارف عثمانی

حیدرآباد دکن سال ۱۳۵۵ هـ ، صفحه ۱ .

چیزها بآنان خود اوست. خودانسان نخست از همه سزاوار
آنست تا نسبت به خود و آنگاه به نزدیکترین کسانی که در ماحولش قرار
دارند خیر رساند. (۵۹)

از نظر بیرونی زیبایی صورت و جمال معنوی هر دو برای انسان
مربوب و پسندیده است. اوضمن بحث درین موضوع باین نتیجه
میرسد که زیبایی حقیقی در واقعیت زندگی است و ضمانت کید
می نماید که علاوه بر زیبایی طبیعی در اخلاق، کردار و سلوک
انسان نیز زیبایی وجود دارد، اما زیبایی صورت در رحم ما در اعطا
میگردد و احدی نمیتواند آنرا تغییر دهد. انسان میتواند جمال
نفس را از درجات پایین به درجات بالاتر ارتقا دهد و البته این امر
بآتمذیب نفس، تداوی آن با طب و روحی و از الة تدریجی امر است
آن با استقاده از اصولی که در کتب اخلاق ذکر گردیده امکان
پذیر است.

هر گاه در اینجا يك سلسله تصورات ذهنی ابوریحان بیرونی
را مدنظر بگیریم، هدف اسایش در این زمینه آنست که شخصیت
انسان، گفتار و کردار و تمام حرکات وی بر اساس اراده و
تکوین می یابد و بر اساس تربیه و تداوی روحی او شکل میگیرد.
«هنگام عجز و در ماندگی آرزوی کمک بدیگران داشتن و هنگام
استطاعت عملیاری آنان شتافتن فضیلت است».

میتوان گفت که این جمله عصاره اندیشه های بیرونی در باره اخلاق
و هو مانیزم میباشد.

بیرونی میگوید: «از آنجا که مقاصد و اراده ها گوناگون اند،
پیشنه ها و صناعت هانیز گوناگون میباشند و بر اساس آن همیشه
کار کنند. از روی عدالت برای کار فرما در بدل يك چیزی کار
مینماید. بکار گماشتن دیگری با اعمال زور و یا بالمقابل اجور،
دایمی نیست».

بدین سمان ابوریحان بیرونی يك سلسله افکار ژرفی را بر
اساس مسایل اساسی و سیو لوژی و اخلاق مطرح بحث قرار

(۵۹) ابوریحان بیرونی، کتاب «الجمهر فی معرفة الجواهر» (طبع دائرة المعارف

عثمانی، حیدرآباد دکن، سال ۱۳۵۵، صفحه ۴ و ۵.

میدهد. نظریات او درین باره بایگار گماشتن اجباری دیگران
ضدیت دارد و سنا یشگر کارآزادانه است. او حکام دور از عدالت را
محکوم مینماید و حکمرانی عادلانه و مخصوصا ادارۀ امور ملک را بر
اساس دموکراتیک بدرجاست بلند میستاید.

بیرونی مروت (مردانگی) راستایش و عدم مروت زانکو هشی
میکند، نیکی را تمجید و بدی را بشدت تقبیح مینماید، پاکیزگی
پاکدامنی، حقیقت گوئی در گفتار و کردار را ارج بلند ی قایل
میشود و دیگران را صمیمانه فرامیخواند تا بدین صفات متصف
گردند و برعکس تقیین و فریب، ناپاکی و آلودگی، دروغوئی و بهتان
را بحیث صفات پست و نکوهیده محکوم مینماید. به عقیده
او مردانگی و ایثار در راه عدالت عبارت از آنست که انسان در
راه مردم، وطن و کافه بشر یست صداقت داشته و در برابر زورگویی
و تهمت، جسورانه بیکار نماید. او تمام انسان هارا فرامیخواند تا
از گذشته برای آینده خود بپند گیرند.

بیرونی بز رگ با این افکار عالی انسان دو ستانه خویش سراننده
آهنگ دوستی و همکاری متقابل توده ها و مناسبات حسنه ذات -
البنی آنان و طرفدار صلح و آرامش و دشمن سر سخت جنگهای
فیودالی و منازعاتی که بین توده ها موجود است شناخته شده
است. (۶۰)

او مورخی دانشمند و صادق نظر بود. معتقد است که اخبار
گذشتگان به نسبت اینکه دست خوش عبت و فساد گردیدند در
صحت خود شك و تردید را را می دهد لذا باید تجدید نظر عقلی در آن
صورت گیرد و آنچه با عقل سازگار نیست بدور انداخته شود، زیرا
طبیعت اشیاء بر پایه ستن (قوانین) معین و معلوم استوار است و هرگز
اجازه نمیدهد دستخوش خرافات گردد و لو منبع آن هر چه بود
باشد. (۶۱)

(۶۰) ابراهیم مومنوف، مقاله «بیرونی مایة افتخار شرق» منتشره در روزنامه ((ازبکستان

شروی، شماره ۱۳۱، سال ۱۹۷۳.

(۶۱) الموسوعة الفلسفیه المختصره چاپ قاهره، ص ۱۷۰.

مسایل اجتماعی پیوسته بیرونی را بسوی خود میکشاند و حتی آنعد از کتاب های وی که به مسایل طبیعت شناسی اختصاص دارند، به بسا ساحات علوم اجتماعی نیز تماس گرفته اند، چنانچه کتب معروف او در باره ژئو دیزی (تحدید نهایات الا ماکن لتصحيح مسافات المساكن) و در باره معدنشناسی (الجماهر فی معرفة الجواهر) در عین زمان متضمن معلومات ارزنده یی در باره تاریخ، تاریخ ادبیات و دیگر موضوعات اجتماعی میباشد. مثلاً در کتاب اخیر الذکر هنگامیکه می خواهد احجار کریمه و یا مواد معدنی را تعریف نماید از شعرای کلاسیک عرب که در باره احجار و یا مواد معدنی مذکور اشعار یی سروده اند قطعاتی ذکر میکند.

ابوریحان بیرونی در تحقیقات علمی خود از متود انالیز قیاسی وسیعاً استفاده کرده است مثلاً معلوماتی را که در زمینه علم، فلسفه، معتقدات، وعرف و عادات هند بدست آورده، با فلسفه و میتولوژی یونان باستان در مقام مقایسه قرار میدهد (۶۲) و در کتاب «تحدید نهایات الا ماکن...» علوم مربوط به مدنیت های دیگر را توأم با بحث و فحص دقیق تحت مطالعه میگیرد تا جوانب سودمند و سلیم آنها را از آنچه بدرد علم نمی خورد جدا سازد و در عین زمان دانشمندان هند را بنگاه انتقادی مینگرد و می گوید که اکثر دانشمندان این سرزمین عاری از حکمت اند و به رصد خود اعتماد ندارند و غایب نتایج کارشان با خرافات می-آمیزد چنانچه در کتاب بزرگ خود «تحقیق ماللهند من مقوله مقبولة فی العقل امرذ و له درین باره میگوید: «من آنچه را که در باره حساب و انواع تعالیم در کتب ایشان وجود دارد به صدف آمیخته یا مهره در آمیخته با پشگل و یا پارچه های بلور آمیخته با سنگپاره ماتشبییه مینمایم. هر دو جنس در نزد آنها یکسان است» (۶۳) استاد علامه با این نبوغ بی همتا و این همه تبحر در علوم سراسر زندگی خود را وقف خدمت در راه شگوفانی دانش

(۶۲) «اوزبیک سویت انسیکلوپیدی» جلد اول آرتیکل بیرونی.

(۶۳) ابوریحان بیرونی، تحقیق ماللهند من مقوله مقبولة فی العقل او مردولة، چاپ

دائرة المعارف عثمانی، حیدرآباد دکن ۱۹۵۷، ص ۱۹.

انسانی ساخت و لحظه ای هم از کسب معرفت نیا نبود. نامه دانشوران از قول باقوت حموی بحق میگوید: «در اقتباس کمالات و اکتساب معالی چنان مواظبت جست که آسایش از تعب باز نشناخت و روز از شب ندانست و دستش از قلم استراحت نداشت و زبانش از بیان فراغت نیافت و در تمام ایام سال همه شبانه روز برای تحصیل و تکمیل مساوی میدانست مگر روز مهر جان و نوروز را از رنج تعلیم و تعلم آسوده و بزم حمت موندوزی گرفتار بود تا بتواند با فراغ بال و رفاه عیال حق تحصیل و تکمیل ادا کند» (۶۴).

دانشمند بزرگ یکی از تابناکترین ستاره های آسمان دانش و فلسفه شرق در قرن چهارم و پنجم هجری است که در شبانگاه تاریک قرون وسطی بماحول خود نور می یاشید و راه جویندگان حقیقت و معرفت را روشن میداشت و کتب و رسالات و مقالات وی که متضمن ژرفترین و پیش آهنگترین اندیشه های عصر بود، دست بدست میگردید و کانون های دانش و معرفت را گرم نگه میداشت آنچه از مغز بزرگ متفکر او تراورده غالباً پاسخگوی نیاز مندی هایی بوده است که دانشمندان عصر بر رفع آن سخت ضرورت داشته اند. از «اکادمی مامون» در خوارزم گرفته تا در بارشمس المعالی قابوس و از محیط دانش پرور غزنه تا مراکز علمی هند همه جا و فرا تر ازین مرزها حتی در اقصای شرق نزدیک بانگ آوازه اش پیچیده بود و نامش را به احترام یاد میکردند و پر جبروت ترین فرمانروایان زمان، مقدمش را گرامی میداشتند و احترامش را مایه فخر و مباهات خویش میدانستند.

چنانچه مامون خوارزمشاه که حکمرانیی خردمند بود و نخبه ترین دانشمندان زمان در حلقه مصاحبتش گرد آمده بودند نسبت به ابوریحان احترامی عمیق داشت. برای آنکه مقام شما مخ او در نزد فرمانروایان دانشدوست عصر بهتر روشن گردد حکایتی را که نامه دانشوران نقل کرده است، در اینجا اقتباس مینماییم:

«...و هم روزی بر پشت مرکب جا می چند پیمود . بفرمود تا مرا بخوانند ، من دیر تر رسیدم . پس بجانب من اسب دوانید و خواست فرود آید زمین بوس کردم و سوگند دادم فرود نیاید . گفت :

العلم من اشر ف الولاة على ، یا تیه کل الوری ولایاتی - یعنی علم را بر هر حکمروایی بلند ی باشد ، عموم عالمان به نزد یک آن بیایند و آن خود نزد کسی نرود . با آنکه مرا بدان کردار نیک و گفتار شیوا قرین تشکر کرده بودند ، بدین سخن خجلی بر خجلتم بیفزود : لولا الرسو م الد نیو یة لما استدعیتک ، فالعلم یعلو و لا یعلی علیه ، یعنی اگر این رسم های معموله نبود ، هر آینه نخست نیز ترا احضار نکرد می و خود به نزد تو می آمدم ، زیرا که علم بر هر چیزی بلند ی گیرد و هیچ چیزی بدان بلندی نگیرد .» (۶۵)

(۶۵) همانجا ص ۶۵ .

تالیفات بیرونی

ابوریحان بیرونی تالیفات علمی زیاده از خود بیاد گذار
گذاشت. یکی از دو ستا نشر بعنوان طنز گفته بود که تالیفات
بیرونی از یک بار شتر بیشتر است.

نامه دانشوران به نقل از قوت حموی مینویسد: «و قتی بجا مع
مرو در آمدم در و قفنا مه آن مسجد فهرست اسامی مولفا تش دیدم
که اورا قی چند با خطی در هم و مقر مط (ریز و نزدیک بهم) نوشته
بودند و چون بر شمردم شعیت ورق بود. بر خی گویند: در هنگام
حمل و نقل زیاد از یک بار شتر بود، ولی از دست حوادث چنان
شیراز آن تصانیف نفیس از هم بگسیخت که از آن چیز
بسیار، جز اندکی در میان نیست.»

تعداد تالیفات بیرونی در منابع مختلف از ۱۵۰ الی ۱۸۰
نشان داده شده است. او خود در زمان حیات خویش طی اثری بنام
«رساله بی در فهرست کتب محمد بن زکریا رازی» ضمن تالیفات
خود را نیز تا زمان نوشتن کتاب مذکور قید نمود. است. این
کتاب در سال ۱۹۳۶ تو سط «ماکس کراوزه» با ضافه فهرست تالیفاتی
که بیرونی پس از تکمیل این فهرست نوشته، به نشر رسیده
است.

برخی از کتب بیرونی در زمان حیات خودش پخش گردید و برخی
دیگر پس از وفاتش توسط عده ای از دانشمندان نشر شده که از آن
جمله اند این عراق (۶۶) ابوسهل مسیحی (۶۷).

(۶۶) به صفحه ۶۷ رجوع شود.

(۶۷) به صفحه ۶۷ رجوع شود.

و ابو علی حسن بن علی الجبلی. بسیاری از تألیفات وی تلف شده و آنچه از گرداب حوادث زمان سالم ماند. اکنون در کتابخانه های جهان پراگند. است. دایرة المعارف عثمانی در هند مساعی بزرگی در راه احیای میراث علمی او بخرج داده تا آنچه را باقی ماند. از نابودی نجات بخشد.

تالیفات بیرونی گو ناگوشناست: دربرخی از آنها که نظریات معاصرین و یا متقدمین را محل مناقشه قرار میدهند، حتی جزئی-ترین مسایل هم از نظرش پوشیده نمی ماند بشرح و تفصیل همه جانبه می پردازد و برخی از آنها مختصر بود. متضمن بیان مختصر اصول و نظریات، بدون استدلال و مناقشه میباشد. برخی از آثار او رساله ها و یا مقالات کوتاهی است که فقط یکی از نواحی علمی را دربر میگیرد.

بیرونی تمام آثار خود را (جزعه معدودی) بزبان عربی نوشته است و ازینکه زبان مادریش (زبان خوارزمی) زبان علمی و ادبی نبوده و او ناگزیر بوده بمقتضای زمان آثار خود را بزبان مادری ننویسد، شدیداً اظهار تاسف و تالم مینماید. چنانچه میگوید: «هر قوم همان زبانی را دوست میدارد که خودش فرا گرفته و به وسیله آن میتواند باکسانیکه از حیث نیازمند یها بوی شباهت دارند رابطه برقرار نماید. من درین باره نسبت بخود می اندیشم: هر گاه

پاورقی صفحه ۶۶ :

(۶۷) ابونصر بن منصور بن علی بن عراق (متوفی در سال ۸۰۳۶) هیئت شناس و ریاضی دان بزرگ خوارزم است که یکجا با دانشمندان بزرگی چون ابن سینا، ابو-سهل مسیحی، ابوالخیر خمار و ابوریحان بیرونی در دربار ابوالعباس مأمون خوارزمشاه بفعالیتهای علمی اشتراك داشت و کتب مهمی چون «المجسطی الشاهی»، «رسالة فی الاسطرلاب» و «رسالة فی براهین اعمال جدول التقویم» ارسالها الی البرونی)) در هیئت و مثلثات بنام ابوالعباس مأمون تألیف نموده است. برای بیرونی سمیت استادی داشت و بلقب ((بطلمیوس ثانی)) ملقب گردید.

(۶۸) ابوسهل عیسی بن یحیی المسیحی مصر معروف و دوست ابوعلی سینا و ابوریحان-بیرونی است. وفاتش در اوایل قرن پنجم هجری بوده غیر از طب در علوم مختلفه منجمه در فلسفه تألیفات داشته است.

من یگی از آثار خود را در زمینه یگی از علوم بزرگائی که خودم حرف میزنم مینو شتم در آنصورت همان طوریکه از ... دیدن زرافه در گله اسبان تازی دچار حیرت و تعجب میشدند ، برین عمل من نیز می - خندیدند ، لذا من بنوشتن بزبان عربی و فارسی شروع نمودم لیکن هیچ يك ازین دو زبان هم زبان مادری من نیست . « ۶۹)

برخی از آثار علمی او بقدری ارزشمندند که دانشمندان غرب ناگزیر شده اند آنها را بزبانهای فرانسوی ، انگلیسی و آلمانی ترجمه نمایند و حتی همین اکنون هم (دهه هشتم قرن بیستم) محققان و دانش پژوهان شرق و غرب بمراجعه به آثار وی احساس ضرورت مینمایند .

اکثرا آثار او با در نظر داشت محتوای آنها در زمینه علوم طبیعی و نیز در زمینه حیات اجتماعی ، اقتصادی و سیاسی مللی که تا - آنزمان زیسته اند ، هر يك بحیث دایره المعارف در خدمت دانشجویان قرار داشته است .

در میان انبوه تالیفات بیرونی چند کتاب خیلی مهم که مایه افتخار ابدی او گردیده و نامش را جاودان ساخته اند ، برجستگی خاصی دارند . مانعست این کتب را مختصرا بخوانندگان محترم معرفی نمود . و بعدا برای آنکه علاقمندان ، حداقل بکمیت میراث بزرگ علمی این دانا مرد بزرگ پی ببرند ، طی فهرستی نام يك قسمت زیاد مولفات او را در رشته های مختلف علوم با استفا ده از منابع دست داشته یادداشت می دهیم :

۱- کتاب « القانون المسعودی فی الهيئة والنجوم »

این کتاب از مهمترین تالیفات بیرونی در علم فلك و حساب و مثلثات بشمار میرود . کتاب مذکور در حقیقت يك دایره المعارف نجومی است و يك جزء كوچك آن (مقاله سوم) به حساب مثلثات از نقطه نظر اینکه اساس براهین و محاسبات نظریات نجومی ، می باشد ، اختصاص داده شده است . این جزء صرف نظر از کوچکی آن

متضمن نظریات کاملاً ابتکاری می‌باشد که مورد نیاز جهانیان قرار داشت. قانون مسعودی مشتمل بر یازده مقاله بوده و هر مقاله به چندین باب منقسم میگردد و مجموعه‌ای یکصد و سی و پنج باب با لغت میگردد.

قدیم‌ترین نسخه این کتاب در کتابخانه با دلین اکسفورد موجود است که در سال ۱۷۵۰ هجری کتابت گردیده است. این کتاب نفیس راجعیت دایرة المعارف عثمانی‌هاست و بعد از مقابله نسخ متعدد و تصحیح بطبع رسانده است. (۷۰)

ابوریحان بیرونی مباحث ریاضی و فارموله‌هایی را که در مقاله سوم آورد به بعداً مورد تطبیق و استفاذه قرار میدهد و طی مباحث ژرف این بخش کتاب نبوغ ریاضی او میدرخشد. درک عمیق دقیق‌ترین مسایل این علم، حل واثبات پیچیده‌ترین مسایل باطریق‌های کاملاً ابتکاری و منطقی قوی و شگفت‌انگیز او، مایه تحیر می‌گردد. (۷۱)

ابوریحان بیرونی خود نیز به اهمیت این اثر خود ملتفت بوده و به‌جاو دانگی آن اعتقاد داشته است. چنانچه در دیباچه آن پس از تسمیه کتاب بنام «القانون المسعودی» تلویحاً جاو دانی‌اثر خود را با وجود گذشت زمان و دیگر گوئی اما کن یاد آور می‌شود.

بیرونی درین کتاب نیز مانند اکثر آثار خویش روش مستقل مبنی بر تجربه و آزمایش خاص خود را بکار برده، علل هر عملی را شرح داده و خاطر نشان ساخته است تا جویندگان از پی تقلید وی و دیگران نروند بلکه در جستجوی راه صواب باشند. (۷۲)

یاقوت حموی در «معجم‌الدباء» خود القانون المسعودی را نسخ تمام آثار مشأ به قبله در علم هیئت و حساب میدانند و این قضاوتی برحق و واقعینانه است. آموزش بیرونی در قانون

(۷۰) دکتر جمال ... دکتر ابراهیم ... «البیرونی» ص ۱۱۶.

(۷۱) اکادمیسین سراج الدینوف، جریده آیدین، قاشکند، شماره ۳، (۱۶) ۱۹۷۳.

(۷۲) ابوریحان بیرونی، القانون المسعودی طبع دایرة المعارف عثمانی، حیدرآباد دکن.

۱۹۵۴، جلد اول، ص ۵۴.

فلسفود نی پیرامون گرو یست و حرکت زمین و اندیشه های انتزاعی در خور توجه او در زمینه هلیو سنتریزم و جملا تی که علم او را به قوه جاذبه زمین میرساند از بساحات با هیئت بطلیمو س متضاد واقع میگردد و زمینه را برای جایگزین شدن هلیو سنتر یست هموار میسازد. بیرونی بقول نسیمو نوف منبع الهام کوپرنیک بوده و با اهمیت این مساله توجه داشته است که « نقض شیستیم ژئو سنتریزم چه نقش تغییردهنده یی در علوم طبیعی ایفا می نماید و چه راه بز رگی در برابردنیای جدید دانش میکشاید ».

۲- کتاب « تحقیق ما للهند من مقولة مقبولة فی العقل او مرذولة ».

این کتاب یکی از ره آورد های سفر طولانی او در هند میباشد که در محرم ۴۳۲ هـ (۱۰۳۱ م) در پنجاه و هشت سالگی از تالیف آن فراغت یافت.

مستشرق آلمانی ادوارد ساخا وکه برای اولین بار در سال ۱۸۸۷ این کتاب را به نشر رسانده طی مقدمه ای که بر آن نوشته یاد آور میشود که این کتاب از جمله متضمن معلومات مهمی است که مسلمانان تا عصر بیرونی وارو پائیان تا قرن جدید از آنها اطلاعی نداشتند و کتاب مذکور بنام « تاریخ هند » شهرت یافت. حقیقتا هم خواننده ا زمطالعه آن معلومات سودمندی بدست می آورد که اکثر ماتاکئون هم از آنها واقف نیستیم.

ساخا و مدت بیست سال زندگی خود را وقف تحقیق و مطالعه در اطراف این اثر ارزنده ساخت و سرانجام متن انتقادی عربی آنرا با ترجمه انگلیسی آن در سه صد و هجده صفحه در لندن به نشر رسانید.

تا آنزمان آثار علمی بیرونی چندان مورد توجه محافل علمی جهان قرار نگرفته بود. نشر این کتاب و تحقیقات ساخا موجب آن گردید تا خدمات بیرونی در ساحات مختلف علم و فن توجه

شرق‌شناسان اروپا و تاریخ‌نگاران علوم رابروی خود
بکشاند و گام‌هایی در راه بیرونی‌شناسی بر داشته شود. (۷۳)
ظاهراً بیرونی این کتاب خود را بدفعات مختلف نوشته است.
تاریخ قدیم‌ترین نسخه خطی این کتاب به سال ۵۵۴ هـ (۱۱۵۵ م)
میرسد.

بیرونی این اثر خود را در اثبات مستقیم دانشمندان و حلقه‌های علمی هندو با استفاده مستقیم از منابع کهن سانسکریت تألیف کرده و طی آن خصوصیت‌های طبیعی سرزمین هند و مد نیست و فر هنگ ما دی و معنوی مردم آنجا را وسیعاً مورد بحث قرار می‌دهد.

بیرونی همان طوری که در مقدمه کتاب ذکر مینماید بر اساس اینکه شنیدن مانند دیدن نیست تمام آنچه را که بچشم سر مشاهده میکند و بگوش خود از اهل این سرزمین میشنود و صحت آنها را متیقن می‌گردد بقید تحریر در می‌آورد و این کتاب خود را مینویسد و تمام مطالب آنرا با عقل یک دانشمند ریاضی دان و فیلسوف موشکافی که بطرق بحث علمی وارد است شرح و تفصیل میدهد.

بیرونی کتاب الهند خود را به هشتاد باب و یا فصل منقسم ساخته و طی این فصول پیرامون مهمترین موضوعاتی که در آن زمان دقت یک دانشمند کنجکاو رابخود می‌کشانده است بحث مینماید مهم‌ترین این موضوعات عبارتند از:

— معتقدات و مذاهب هندو ...

— احکام عبادات در نزد آنها .

— نظام طبقات در جامعه هند و احکام آن.

— انواع خط و طرق کتابت .

— نحو، شعر و طور عموم تمام میراث‌های ادبی و علمی .

— جغرافیای این سرزمین .

— علم فلک، انواع سالها و ماه‌ها و روزها و احکام تنجیم در نزد

هندو و عقاید آنان در باره برخی از ظواهر طبیعی چون مد و جزر و خسوف و کسوف .

(۷۴) انور شریفوف، مقاله «بیرونی‌شناسان جهان»، مجله دانش و زندگی، شماره

۸، سال ۱۹۷۳، ص ۳۶.

بیرونی تمام این مسایل را با بيطرقی اکادمیک و با دقت و کنجکاوی یک دانشمند محقق بررسی میکند و در قضاوت او کمترین نشانه‌یی از تعصب و جمود فکری و یا محافظه کاری دیده نمیشود و عقاید آنها بر سبیل حکایت بدون انتقاد نقل مینماید مگر در مواقعی که ضرورت ظاهرا ایجاب کند. (۷۴)

۳- کتاب « الآثار الباقية عن القرون الخالية »:

این کتاب اثر تاریخی - اتنوگرافیک مهمی است که روی زندگی زما مداران و رجال معروف ملل مختلف روشنی می افکند و مرا حل مختلف مدنیت آنها را منعکس می سازد. به عقیده اکادمیسین س.ب. تو لستوف کتاب مذکور این امکان را بوجود می آورد که روی یک دوره کامل قبل از اسلام در خوارزم روشنی انداخته شود. بیرونی درین کتاب گاه شماری یونانیان، رومیان، ایرانیان، سغدیان، خوارزمیان، حبشیان، مسیحیان، یهودیان و اقسام اعیاد و ایام معروف اعراب را که تا زمان ظهور اسلام رواج داشت به تفصیل بیان میدارد. این اثر حاوی یک سلسله معلومات گرانبهای در باره حیات معنوی و تاریخ بسا اقوام میباشد.

۴- کتاب «تجدید نهایات الاماکن لتصحيح مسافات المساکن»

بیرونی هنگامیکه توسط محمود غزنوی از خوارزم به غزنه آورده شد، فعالیت های علمی خود را همچنان ادامه داد و در سال ۴۰۹ هـ یک ثلث این کتاب معروف خود را بسبب رسانید. همان طوریکه سابقا یاد آور شدیم یک نسخه این کتاب در کتابخانه سلطان فاتح استنبول موجود است و دارای سه صد و چهل صفحه میباشد. برخی از مستشرقین معتقدند که این نسخه خطی بقلم خود بیرونی نگاشته شده و منشاء این فکر نیز عباراتی است که در

(۷۴) برای معلومات بیشتر رجوع شود به مقدمه و باب اول کتاب ((تحقیق مال الهند...))

ارص، ۱۹-۱۸ طبع دایرة المعارف عثمانی.

ذیل نسخه قید گردید ه اما احتمال دارد این عبارت از ناسخ کتاب باشد نه مولف آن .

کتاب مذکور حاوی یک سلسله قواعد و آموزشهایی در باره مسایل مربوط به فلک شناسی تطبیقی میباشد .

مثلا در فصل اول طرق مختلف برای استخراج عرض - البلد های ا ماکن بدون استفاده از زاویه میل اعظم ذکر میگردد و فصل دوم موضوع ایجاد میل اعظم را بدون استفاده از عرض البلد ها دربر میگیرد .

بیرونی درین اثر خود بعد از آنکه طرق گوناگون واسا لیب متعدد را در زمینه تعیین طول البلد های ا ماکن بیان میدارد و خطا و اشتباهاتی را که در منابع مختلف درین ساحه روی داده می شمارد ، ازینکه نمیتواند از شهری بشهر دیگری سفر نماید تا طول البلد های هر محل را جداگانه بسنجد و جدو لهای سابقه را تصحیح نماید ، اظهار تاسف میکند .

او مساعی بزرگی در راه تصحیح طول البلد های ا ماکن بکار برده اما با وجود آن در اثر اختلاف روایات نتایج کارش بدرستی انعکاس نمی یابد . این امر خشم تأثرش را بر آنانی که طوطی - وار مطالب را انتقال میدهند و غشو سمین را از هم فرق نمی گذارند ، برمی انگیزد . این خشم او بیشتر از همه متوجه دانشمندان خراسان و مخصوصا معاصرین خودی است که بعضا از راه تحقیق دور میروند و به تقلید از دیگران تن در میدهند و مال را بر علم برتری قایل میشوند (۷۵)

ه- کتاب «الجماهر فی معرفة الجوا هر»

ابوریحان بیرونی این اثر معروف خود را در زمینه معدنشناسی نوشته و متن عربی آن در سال ۱۳۵۵ ه در حیدرآباد دکن از طرف جمعیت دایرة المعارف عثمانی بطبع رسید ه و اخیرا بزبانهای

زنده جهان تر جمه گردیده است. در تصحیح و مقابله کتاب دا کتر سالم کرنکوی آلمانی صرفاً اهتمام نمود و درین کار خود بر سه نسخه ای که در کتابخانه های جهان وجود دارد اتکا کرده است. بیرونی این کتاب را در سنین پیری تالیف نموده و به مود و دین مسعود غزنوی (۴۳۴-۴۴۱ هـ) اهدا کرده است. بیرونی در تالیف کتاب از یکتعداد کتبی که در زمینه جواهر شناسی از ابو اسحاق یعقوب الکندی و نصر الدینوری و کتاب منافع الاحجار از عطار دوبرخی تالیفات ارسطو که نزدش وجود داشته و طور عمده از تجارب و معلومات خویش و معدن شناسان و جواهر شناسان استفاده کرده است.

قسمت اساسی کتاب متشکل از دو بخش (دوفصل) است که در یک فصل احجار کریمه و در فصل دیگر فلزات مورد بحث قرار می گیرند و مقدمه غیر از حمد و نعمت، متضمن پانزده فصل میباشد. هر فصل بنام «ترویجه» یاد می گردد و مشتمل بر مسایل اجتماعی و اخلاقی است.

در مقدمه کتاب طی مباحث عالمانه بی راجع به طبیعت و کرکتر انسان پدیده های گوناگون طبیعی، خصایل عالی بشری و اخلاق انسانی، در باره نظافت بدن و روح، در باره غرایز بشری ضرورت انسان به مبادله اموال و احتیاج به دینه هایی که در اعماق زمین خفته اند، ارزش و اهمیت فلزات نجیبه و احجار کریمه و موارد استفاده انسان از آنها طور عمومی بحث میراند و سپس طی فصول بعدی کتاب از خواص طبیعی، طرق استفاده و بهره برداری از جواهر، محل پیدایش احجار کریمه و مواد معدنی مهم و طرق استخراج آنها به تفصیل سخن میگوید و با استفاده از اشعار شاعران کلاسیک عرب و اتکاء به تجارب خویش خواص آنها را بیان میدارد.

طوریکه داکتر نجفی و داکتر خلیلی میگویند: ابو ریحان ماهیت تضاد عناصر متشکله اجسام را قبول داشته و از راه انتزاع باین ماهیت پی برده و تبدیل اجسام را هم به همدیگر با مرور زمان قبول دارد (ص ۸۱، الجواهر...) ولی کار گیمیاگران و روش آنها را قبول ندارد.

کتاب الجماهر بیرونی از نقطه نظر احتوای يك تعداد کلمات مربوط به السنه مختلف که در تعریف جواهر از آنها استفاده میکند خود مجموعه لغوی قابل تو جهی بشمار میرود که در نوع خود بی نظیر است (۷۶)

۶- کتاب «الصیدنة فی الطب»

کتاب الصیدنة فی الطب در قطار مهمترین کتب ابوریحان بیرونی قرار میگیرد.

بیرونی این اثر را در مرا حل پیری تالیف کرده و در مقدمه کتاب ضمن شکایت از ضعف چشم و گوش در اثر پیری یاد آور میشود که در تکمیل آن از کمک های طیب غزنوی ابو حامد احمد بن محمد نخسعی مستفید شده است، مگر بیرونی قبل از آنکه این اثر گرانمایه را کاملاً به پایا نرساند زندگی را بدرود میگوید و اثر همان طور در حال تسوید باقی میماند و بعداً با گذشت زمان نسخه هایی که از روی آن برداشته میشود با غلط و اشتباهات آمیزد، طوریکه استفاده از کتاب را دشوار میسازد.

اکنون در جهان يك نسخه منحصر بفرد «کتاب الصیدنة» وجود دارد و آنهم نظر بعوامل فوق مشحون از نواقص میباشد (مثلاً در پنج جای کتاب او را قی چند افتاده و برخی از اصطلاحات توسط کاتبان غلط استنساخ گردیده است) این نسخه خطی چهل و شش سال قبل از کتابخانه ای واقع در شهر بوسره ترکیه بدست آمد.

یگانه منبعی که برای پر کردن جای اوراق گمشده کتاب میتواند کمک نماید ترجمه ای است که در قرن سیزده توسط ابو بکر کاسانی بزبان فارسی از آن شده است.

---

(۷۶) برای معلومات بیشتر رجوع شود به کتاب «الجواهر فی معرفة الجواهر» تالیف بیرونی طبع جمعیت دایرة المعارف عثمانی حیدرآباد دکن ۱۳۵۵هـ.

چنین تصور میشود که کتاب الصيد نه نیز مانند برخی از آثار بیرونی از همان اول چندین پخش نگردید و زیرا در آثار طبی مولفان سده های یازده و سیزده سخن در باره آن نمیرود .

کتاب الصيد نه تا اوایل قرن بیستم برای جهان دانش اروپا ناشناخته بود و فقط در سال ۱۹۰۲ مقاله کوچکی در باره یک نسخه خطی ترجمه فارسی ابو بکر کاسانی ازین کتاب به نشر رسید ، اما محققین باین موضوع اعتنای چندانی نشان ندادند و فقط پس از پیدا شدن یک نسخه خطی عربی قبل الذکر کتاب ، شهرتشناسان و تاریخ نگاران علم نسبت باین اثر توجه جدی مبذول داشتند .

پس از گذشت پنجاه سال دانشمند آلمان ماکس می پرخار (۱۸۷۴-۱۹۴۵) ترجمه آلمانی مقدمه کتاب الصيد نه را به نشر رسانید اما پلان اوپرای ترجمه کامل این اثر جامه عمل نپوشید .

دانشمند بیرونی شناسان اوزبکستان شوروی عبیدالله کریموف که تحقیقات علمی اودراطراف آثار ابو ریحان مورد توجه محافل علمی قرار دارد و مادر معرفی این کتاب از پژوهش های وی استفاده کرده ایم ، از سال ۱۹۶۲ باینسو به تحقیق و بررسی های علمی روی کتاب الصيد نه اشتغال داشت . اساس کار او را درین بررسی اصل عربی و ترجمه فارسی قبل الذکر کتاب تشکیل میداد . او علاوه بر آن با استفاده از یک سلسله منابع مربوط به طب و داروشناسی سده های میانه شرق موفق گردید ترجمه روسی اثر را با تعلیق و توضیح علمی آماده چاپ سازد ، و اکنون روی ترجمه ازبکی آن کار میکند .

بیرونی برای نوشتن کتاب الصيد نه منابع زیادی را که دانشمندان حوزه آسیای میانه ، افغانستان ، ایران ، هندوستان ، ممالک عربی ، آسیای صغیر ، یونان و دیگر ممالک بیادگار گذاشته بودند ، بدقت از نظر گردانده و از تجارب آنان مستفید شده است .

کتاب الصيد نه حاوی نام بیش از دو صد و پنجاه طیب، دارو شناس، کیمیا گر، طبیعت شناس، مورخ، فیلسوف، سیاح، شاعر و غیره میباشند.

بیرونی در آغاز کتاب مقدمه‌ی طولانی در پنج باب میدهد و بعد از آن مواد طبی مختلف را که از گیاهان، حیوانات و معادن بدست می‌آید طور مفصل معرفی میکند و برای هر ماده فصل جداگانه‌ی اختصاص میدهد که مجموعاً به ۱۱۱۶ فصل به ترتیب الفبا بالغ میگردد.

کتاب الصيد نه بیرونی یکی از آبدیه‌های فارمکولوژی شر قدر قرون وسطی میباشد.

و اینهم فهرستی از مهمترین کتب، رسالات و مقالات ابوریحان بیرونی که در رشته‌های مختلف علوم از خود بیادگار گذاشته است:

- ۷- کتاب مقالید علم الهیة و ما یحدث فی بسطة الکرة .
- ۸- کتاب استیعاب الوجوه الممكنة الاسطرلاب .
- ۹- کتاب الوسطة بین ابی الحسن الهازی والخوازمی .
- ۱۰- کتاب جوامع الموجدوا لخواطر الهند فی حساب التنجیم .
- ۱۱- کتاب اطوال البلاد وعروضها .
- ۱۲- الالات و العمل .
- ۱۳- الشعاعات و القمر .
- ۱۴- الحساب .
- ۱۵- الازمنة و الاوقات .
- ۱۶- المذنبات و الذوائب .
- ۱۷- کتاب تحقیق منازل القمر .
- ۱۸- عشر مقالات فی خواص المعادن و الهندسة و الطبیعة و الفلك .
- ۱۹- التنجیم .
- ۲۰- کتاب دوائر السماوات فی الاسطرلاب .
- ۲۱- کتاب منازعة مجال الاسطرلاب .
- ۲۲- کتاب اصلاح شکل مناولاس .
- ۲۳- کتاب مواقع السمات .

- ٢٤- كتاب مسائل مسال الهند سيه .
- ٢٥- كتاب كرية السماء .
- ٢٦- كتاب القسي الفلكيه .
- ٢٧- كتاب الارشاد في احكام النجوم .
- ٢٨- كتاب تكميل زيچ «حبش» بالعلل و تهذيب اعماله في الزلزل.
- ٢٩- كتاب اختلاف الاقاليم واستخراج التحاويل .
- ٣٠- كتاب مفتاح البيهة .
- ٣١- مقالة في نقل ضوا حى الشكل القطاع الى ما يعنى عنه .
- ٣٢- كتاب في تهذيب الاقوال في تصحيح العرض والاطوال .
- ٣٣- مقالة في تعيين البلد من العرض والطول كلاهما .
- ٣٤- كتاب تهذيب فصول الفرائض .
- ٣٥- مقالة في اختلاف ذوى الفضل في استخراج العرض والميل .
- ٣٦- مقالة في تصحيح الطول والعرض لمسكن المعمور من الارض .
- ٣٧- كتاب ايضا حالدلة على كيفية سمت القبلة .
- ٣٨- مقالة في استخراج قدر الارض برصد انحطاط الافق من قبال الجبال .
- ٣٩- مقالة في تصحيح كلام «ابى سهل الكوهي» في الكواكب المنقضة .
- ٤٠- كتاب تكميل صناعة التسطيع .
- ٤١- كتاب تصور امر الفجر والشفق في جهة الشرق والغرب من الافق .
- ٤٢- مقالة في استخراج الكعاب والاضلاع بما وراء من مراتب الحساب .
- ٤٣- كتاب جدول الدقائق .
- ٤٤- كتاب امتحان الشمس .
- ٤٥- كتاب رؤيه الاهله .
- ٤٦- كتاب جلاء الارهاق في زيچ البتاني .
- ٤٧- كتاب جدول التقويم .
- ٤٨- كتاب العمل بالاسطرلاب .

- ٤٩- كتاب جمع الطرق السائرة في معرفة اوتار الدايره .
- ٥٠- كتاب افراد المقال في امر الظلال .
- ٥١- كتاب استخراج اوتار في الدايره بخواص الخط المنحني فيها .
- ٥٢- مقالة في التحليل والتقطيع للتعديل .
- ٥٣- تمهيد المستقر لتحقيق معنى الممر .
- ٥٤- كتاب التطبيق الى تحقيق حركه الشمس .
- ٥٥- كتاب جلاء لار هار في زيچ البتاني .
- ٥٦- كتاب كيفيه رسوم الهند في تعلم الحساب .
- ٥٧- كتاب ترجمه ما في براهم سدهانه من طرق الحساب .
- ٥٨- كتاب استشهاده با ختلاف الارصاد .
- ٥٩- كتاب تجريد الصنائع والانوار .
- ٦٠- كتاب الشمو س الشافيه للنفوس .
- ٦١- كتاب في اخبار المبيضة والقرا مطه .
- ٦٢- كتاب التنبيه على صناعات التويه .
- ٦٣- كتاب المقالات والآراء والديانات .
- ٦٤- كتاب في العجائب الطبيعیه والغرائب الصنائع في العزائم والطلسمات والنيران .
- ٦٥- كتاب الارقام .
- ٦٦- كتاب تسطيح الكرة .
- ٦٧- كتاب الاظلال .
- ٦٨- كتاب دلائل القبلة .
- ٦٩- رسالة في تهذيب الاقوال .
- ٧٠- مقالة في استعمال الاسطرلاب الكرى .
- ٧١- مقالة تلافى عوارض الزلزلة .
- ٧٢- اختصار كتاب بطليموس .
- ٧٣- كتاب الاطوال للفرس .
- ٧٤- كتاب المسامرة في اخبار خوارزم .
- ٧٥- كتاب تاريخ ايام السلطان محمود واخبار ابيه .
- ٧٦- كتاب نزاهة النفوس والافكار في خواص الموايد الثلاثة (المعادن والنبات والاحجار) .

- ٧٧- علل زبيح جعفر المكنى با بى معشر .
- ٧٨- البرهان المنير فى اعمال التيسير .
- ٧٩- تنقيح التواريخ .
- ٨٠- ابطال البهتان بايرا دالبرهان على علل الخوارزمي .
- ٨١- خيال الكسوفين عند الهند .
- ٨٢- مقالة فى طالع قبة الارض وحالات الثوابت ذات العروض .
- ٨٣- رسوم الهند .
- ٨٤- رايشيكات الهند .
- ٨٥- تحصيل الشعاعات بابعاد الطرق عن الساعات .
- ٨٦- مقالة فى دلالة الاثار العلوية على الاحداث السفلية .
- ٨٧- كتاب فى المستقيم والمستوى والمستودع .
- ٨٨- تقويم القبلة .
- ٨٩- استعمال دوائر السموات لاستخراج مراكز البيوت .
- ٩٠- تصحيح المنقول عن العرض والطول .
- ٩١- منصوبات الضرب .
- ٩٢- تعبير الميزان لتقدير الايام .
- ٩٣- فى الارشاد الى تصحيح المبادئ على النموذارات .
- ٩٤- مقالة فى الاستبخار فى قدر الاشجار .
- ٩٥- التحذير قبل الترتك .
- ٩٦- شرح ابى تمام .
- ٩٧- تنوير المناهج الى تحليل الازياج .
- ٩٨- المسائل البلخية فى المعنى المتعلقة بانكسار الصناعات .
- ٩٩- امر الممتحن و تبصير ابن كيسوم المفتتن .
- ١٠٠- مقالة فى طريقة التى ابتكرها فى حل بعض الاعمال .
- ١٠١- كتاب زبيح المسعودى (٧٧)

---

(٧٧). - دكتور جمال ... دكتور ابراهيم ... البيروني.
 - دالبيروني كتاب جوده، تاليف احمد سعيد خان، ترجمه وتكميل عبدالحى حبيبي، كابل، ١٣٥٢.
 - فهرست كتب ابوريحان بيروني، ترجمه رسولف، تاشكند، ١٩٧٣.
 - وديكر منابع .

خاتمه

ابوریحان بیرونی با آنهمه تبحر در انواع علوم و فنون و با آنهمه آثار فنا پذیر علمی، دانشمندی متبحر، محقق واقعی و واقع گرای، اندیشمندی ژرف نگر، راد مردی انسان دوست و حامی بزرگ و دو ستدار صمیمی علم و دانش بود و اعتقاد داشت که آبادی و معموری مملکت به شکوفائی دانش و فنون مربوط است و سعادت بشر منجمد در دانایی او نهفته است.

در سیمای بیرونی دانشمند کبیرانسیکلو پید است، فلک شناس، جغرافی دان، معدن شناس، اتنوگراف، مورخ و شاعر بزرگ قر و ن وسطای شرق مجسم گردیده است.

محققین بزرگ جهان ضمن تلاش برای یافتن دانشمندی که بتواند همپایه بیرونی باشد، او را ایره تو سفین دوم، بطلموس و حتی لیو نارد داوینچی (نقاش، فیلسوف و عالم بزرگ دوره رنسانس ایتالیا) نامیده اند. اما اساساً بر طبق قضاوت عادلانه س.پ. تو لستوف خیلی بجا و منطقی خواهد بود تا بیرونی را لیو نارد داوینچی دوم نه بلکه لیو نارد داوینچی را بیرونی دوم بنامیم (۷۸)

او نسبت به دشمنان دانش و معرفت، نسبت به عرف و عادات نگوئیده و نسبت به بیعدالتی سخت خصومت میورزید و از تظا هر و ریا در ساحه دانش و قضاوت های قشری متکی بر ترس و سوبزکتیو یسم شدیدا نفرت داشت. همیشه و در هر کجا که قدم می گذاشت، حتی در دشوارترین لحظات زندگی در جستجوی حقیقت و واقعیت بود و عقیده داشت که اندیشه بشر میتواند

نهفته ترین و بفرنجترین واقعیت‌ها را نیز دریابد و « بیاری حکمت، معمای را از دهر را بگشاید »

اندیشه های طبیعی، علمی و فلسفی بیرونی در ساحت مبارزه افکار اهمیت مترقی خاصی را حایز می باشد.

در شرایطی که محافل علمی شرق و غرب دست آورد های علمی گران بهای بیرونی را با شور و حرارت شگفت انگیزی مورد بحث و فحص قرار داده اند و در مالکی چون هند، اتحاد شوروی و برخی از کشورهای عربی دانشمندان بیرونی شناسایی و رگی عرض وجود نموده با دقت و پیگیری تمام به ترجمه، تفسیر، توضیح و تفسیر آثار و آغاز کرده اند و موفقیت های چشمگیری در راه نمایانند سیمای تابناک علمی او بدست آورده اند، میراث علمی عظیم این دانشمند بزرگ چنانکه شاید و باید در کشور ما معرفی نشده و جوانان ما کمتر به شخصیت و مقام علمی او آشنایی دارند.

ما در برابر این دانشمند پرنیوخی که مایه افتخارمان است و چون ستاره ای فروزان بر تارک زمان می درخشد و انوار نیرومند اندیشه های علمی و انسانی فنا ناپذیرش از عقب دیوار ضخیم ده قرن بر ما می تابد و بر نسلهای آینده نیز خواهد تابید، مسئولیت بزرگی بدوش داریم، مسوولیت احیای میراث علمی، معرفی افکار بلند پایه و شناساندن شخصیت کم نظیر او که سر مشق و راهگشای هر دانش پژوهی است و نظیرش در سراسر تاریخ کمتر بچشم می خورد.

لذا وظیفه محققان و دانش پژوهان ما است تا در راه رسیدن به این هدف گامهای جدی و استوار بردارند و چهره انسانی پرنیوخی بیرونی - دانشمند پیش آهنگ سده های میانه شرق را بمردم ما، به نسل جوان کشور ما که تشنه دانش و معرفت اند نشان بدهند.

بیبلیوگرافی

- ۱- ابوریحان بیرونی، تحقیق مال الهند من مقولة مقبوله فی- العقل او مر ذولة، طبع دایرة المعارف عثمانی، حیدر آباد دکن، ۱۹۵۷.
- ۲- ابوریحان بیرونی، القانون المسعودی، جلد اول، طبع دایرة المعارف عثمانی، حیدر آباد دکن، ۱۹۵۴.
- ۳- ابوریحان بیرونی، التفهیم لاوائل صناعة التنجیم، با تعلیق وتحشیة جلال همایی، تهران.
- ۴- ابوریحان بیرونی، الجماهر فی معرفة الجواهر، طبع دایرة المعارف عثمانی حیدر آباد دکن، ۱۳۵۵ هـ.
- ۵- ابوریحان بیرونی الاثنا عشر الباقية عن القرون الخالية، ترجمه اکبر دانا سرشت، سال ۱۳۲۱ هـ.
- ۶- اوزبیک سوسیالیستیکلوپیدیه سی، نشر اکادمی علوم ازبکستان- شوروی، تاشکند، ۱۹۷۱ جلد اول.
- ۷- حدود العالم من المشرق الى المغرب، با مقدمه بار تود، تحشیه و تعلیق مینور سکی، ترجمه میر حسین شاه، کابل ۱۳۴۲.
- ۸- عیسی جباروف، راز خرابه های کهن، تاشکند، ۱۹۶۸.
- ۹- ت.ج. دی بور، تاریخ الفلسفة فی الاسلام، ترجمه و تعلیق محمد عبدالها دی ابوزیده، قاهره ۱۹۵۴.

۱۰- متن سوال و جواب ابوریحان بیرونی و ابن سینا، ترجمه رسولف و عبدالرحمانف، نشر « قن » تاشکند، ۱۹۷۳.

۱۱-ن.م. ملله یف، تاریخ ادبیات ازبک جلد اول، تاشکند، ۱۹۶۵.

۱۲-الموسوعة الفلسفية المختصرة، بخش اعلام اسلامی، افزوده شده توسط دکتور زکی نجیب محمود، قاهره، ۱۹۶۲.

۱۳-غ.ی. عمرو ف، ابوریحان بیرونی، نیکولای کوپرنیک و دانش کنونی، تاشکند، ۱۹۷۳.

۱۴-دکتور محمد جمال الفندی و دکتور امام ابراهیم احمد، ابو الریحان محمد ابن احمد البیرونی، قاهره ۱۹۶۸.

۱۵-فهرست کتب ابوریحان بیرونی (بخشی از کتاب الفهرست او) ترجمه رسولف از متن عربی، نشر شده در مجموعه مقالات به مناسبت هزارمین سالگرد تولد بیرونی، تاشکند ۱۹۷۳.

۱۶-دکتور محمد علی نجفی و دکتور مهیار خلیلی، اندیشمند و انسان ابوریحان بیرونی، چاپ گهر ۱۳۵۲.

۱۷- یاقوت حموی، معجم البلدان، قاهره ۱۳۲۳.

۱۸-ابراهیم مومنونوف، آثار منتخب، جلد سوم تاشکند، ۱۹۷۲.

۱۹-ابراهیم مومنونوف، بیرونی مایه افتخار شرق، روزنامه ازبکستان شوروی، شماره ۱۳۱، سال ۱۹۷۳.

۲۰-نامه دانشوران، جلد اول.

۲۱- دالبیرو نی کتاب بنو د ،تالیف احمد سعید خان ، ترجمه و تکمیل عبدالحی حبیبی ، کابل ۱۳۵۲.

۲۲- دکتور ذبیح الله صفا ،تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی ، جلد اول ، چاپ دانشگاه تهران .

۲۳- الا صطخری ، المسالك والممالك ...

۲۴- معلومات یاقوت حموی درباره ابوریحان بیرونی، ترجمه رسولف از معجم الادب ، تاشکند ۱۹۷۳.

۲۵- ف. ذکرالله یف ، اندیشه های بیرونی وابن سینا در مورد يك سلسله مسایل فزیکي، مجموعه مقالات بمناسبت هزارمین سالگرد تولد بیرونی ، تاشکند ۱۹۷۳ .

۲۶- سعدی سراج الدینوف، درباره ریاضی بیرونی، جریده «آیدین» شماره سوم (۱۶) (۱۶) ۱۹۷۳.

۲۷- انور شریفوف ، بیرونی شناسان جهان ، مجله دانش و زندگی ، نشر اکادمی علوم ازبکستان شوروی ، شماره هشتم ، سال ۱۹۷۳.

۲۸- واحد زاهدوف، متفکر...مجله دانش و زندگی ، سال ۱۹۷۳ .

۲۹- عابد صادقوف، اندیشه ها و دان ، مجله دانش و زندگی سال ۱۹۷۳.

۳۰- ن. ناصروف ، آموزش بیرونی در باره حقیقت، مجموعه مقالات بمناسبت هزارمین سالگرد تولد بیرونی ، نشر «فن» تاشکند، ۱۹۷۳.

۳۱- ا. م. اکرم خواجہ یف، بیرونی نخستین پڑو هند ...
مجموعه مقالات ...

۳۲- عبید الله کریموف درباره کتاب الصيد نه بیرونی، مجموعه
مقالات ...

۳۳- تاشپولات عثمانوف، بیرونی و چغمنی، مجله گلستان
تاشکند، شماره چهارم، سال ۱۹۷۳.

۳۴- ک. نارقولوف، بیرونی و خوارزم، نشر «فن» تاشکند
۱۹۷۳.

۳۵- ابوریحان بیرونی، «هندوستان مال الهند...» متن ازبکی،
ترجمه ا. رسولف، ی. حکیم جانوف، غ. جلالوف، با مقدمه و تعلیق
ایرسیوف، چاپ «فن» تاشکند. ۱۹۶۵.

۳۶- ابوریحان بیرونی، قانون مسعودی، متن ازبکی، نشر «فن»
تاشکند، ۱۹۷۳.

کابل - حمل ۱۳۵۳

پایان

خواننده محترم لطفاً قبل از مطالعه کتاب ، اغلاط چاپی ذیل را تصحیح
نمایید .

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۳	۶	گسترش	گسترش
۳	۱۶	کا م	کا م
۵	سطر اول حاشیه	کهن	کهن،
۷	۸	بخرچ	بخر ج
۱۰	۱۹	اداور -	ادوار د
۱۱	۲	خود	خورد
۱۱	۵	السمودی	المسعودی
۱۲	۳	محقق	محقق
۱۲	۹	در در	در
۱۲	۱۸	انیسکلو	انسیکلو
۱۴	۹	خور رز می	خوارزمی
۱۴	۱۳	مساعی	مساحی
۱۶	۹	اور	آور
۱۶	۱۳	بری	برای
۲۲	۱۰	تجارت	تجارب
۲۲	۱۵	بعد از کلمه بزرگترین ، اختراعات	خواننده شود
۲۳	۱۴	تفکر	متفکر
۲۴	۲	ان	آن
۲۴	۷	حقابق	حقایق
۲۴	۱۹	فسسطا ثیان	فسسطا ثیان
۲۵	۹	مید مند	مید دهند
۲۷	۹	متفکر	متفکر
۲۷	ان	ان	آن
۲۸	۹	ان	آن
۲۸	سطر هفتم حاشیه	۱۹۰۶	۱۹۰۹

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۲۹	۳	ژنو	ژنو
۲۹	سطر اخیر حاشیه	خود	خود
۳۰	۱۴	های های	های
۳۱	سطر دوم حاشیه	۸۱-۸۲	حذف شود
۳۳	۹	گرچکو فسکی	گرچکو فسکی
۳۴	۲۳	مقاسیه	مقا سیه
۳۶	۱۵	دانمشند	دانشمند
۳۸	۹	بطانی	بتانی
۳۸	۸	حبش	حبشش
۳۹	۲۰	ابجار	ابجار
۴۰	۷	لایمی	علایمی
۴۰	۱۶	بعد از کلمه آنچه، که بتدریج تکوین می یابد و جز گروه معینی دیگران نمیتوانند بدان پی برند... خوانده شود و بعداً پاراگراف جدید را بخوانید.	
۴۱	۵	گذران	گذاران
۴۱	۱۵	پیشینبان	پیشینیان
۴۶	۶	بانست	بآنست
۴۶	۱۷	رؤس	رؤوس
۵۰	سطر اخیر حاشیه	قصوص	قصوص
۵۰	رر	ارسطور	ارسطو
۵۱	سطر اخیر	تمهد	نهد
۵۵	۱۶	بحث وو	بحث و
۵۵	۲۰	استاده	استفاده
۵۶	۲۱	اثباك	اثبات
۵۹	۱۸	مسایلی	مسایل
۶۰	۲	به	با
		(دوم)	

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۶۰	۲۲	ازازا	از
۶۳	۱۳	باستان	باستان
۶۳	۲۱	امردو لہ	اومردو لہ
۶۳	۲۴	ما	ها
۶۳	سطر دو م حاشیہ	من من	من
۶۴	۱۵	تراویدہ	تراویدہ
۶۵	۷	بیفزد	بیفزو د
۶۶	عنوان	بیرونی	بیرونی
۶۷	سطر دوم پاور قی	۱۰۳۶	م ۱۳۰۶
۶۷	سطر ۷ حاشیہ	البرونی	البیرونی
۶۸	۶	ار شمند ند	ارزشمند است
۷۴	۱۳	نعمت	نعت
۷۸	۱	مسایل مسائل	مسایل
۷۹	۷		تکرا رشد ہ
۷۹	۸	تعلیم	تعلیم
۸۲	۲	را از	راز
۸۲	۱۳	عامی	علمی
۸۵	۱۲	(۱۶) (۱۶)	(۱۶)
۸۶	۵	چغمنی	چغمیننی
۸۶	۱۱	ایرسیو ف	ایرسیوف
۸۶	۱۲	نثر	نشر

ACKU

مہتمم : ہدایت اللہ (وفا)

جلد ۳۰۰۰

تعداد طبع :

B

1.237

BER

4370

د اطلاعاتو او کلتور وزارت

مطبعه دولتي
۱۳۵۷